BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ İÇİN

ileri

23 OCAK 1975
SAYI : 5
150 Kuruş
ONBEŞ GÜNDE BİR YAYINLANIR

DEVRİMCİ GENÇLİĞİN YAYIN ORGANI

HALKIN MÜCADELESINI BASKILAR DURDURAMAZ

«Ülkemizde burjuvazi tarihin mahkûm ettiği bütün sınıflar gibi hareket etmekte ve kendi sonunu hazırlamaktadır»

Halkın Mücadelesi ve Demokratik Güçbirliği

Halkımızın içinde bulunduğumuz şu son günlerde ekonomik, demokratik ve politik mücadelesi tüm baskı ve saldırılara rağmen yükselmektedir .

İşçilerin ekonomik ve politik grevleri yoğunlaşmakta, kararlılıkla sürdürülmekte, köylülerin toprak mücadelesi kızışmakta, öğrencilerin demokratik, akademik mücadelesi gittikçe politikleşmektedir. Küçük memurlar bile bu düzenden memnuniyetsizliklerini düzenledikleri gösterilerle belirtmektedirler.

Anti Faşist güçlerin dağınıklığından yararlanan oligarşi ise değişik halk kesimlerine saldırarak, yükselen devrimci mücadeleyi kırmak istemektedir. Güvenlik kuvvetlerinin demokratik kitle gösterilerini kırmaları veya kırmak istemeleri., öte yandan faşist zorbaların saldırılarına göz yumulurken kitle halinde devrimci işçi ve öğrencilerin göz altına alınması tutuklanması, grevlerinin ertelenmesi, köylülerin kitle halinde kurşuna dizilmesi, devrimci yayınlara ve kadrolara karşı girişilen baskı politikası var olan krizin politik platformdaki yansımasıdır. Bu koşullar altında tüm anti-faşist demokrasiden yana güçlere düşen görev eylem içinde anti-faşist güç birliğini oluşturmaktır. Demokratik güç birliğini tüm ülke çapında oluşturmak zorunluğu gündemimizde temel madde olarak durmaktadır.

Ülkemizde anti-faşist güçlerin somut durumuna bakacak olursak taşıdığı büyük kitle potansiyeli ile şüphesiz ki en önemli güç CHP'dir Fakat sosyal demokrasinin dünya ölçüsünde birçok defalar düştüğü tarihsel yanılgılar ile faşizmin ekmeğine yağ sürdüğü de gerçektir. Ülkemizde sosyal demokrasinin bu hatayı tekrarlamaması mutlaka emekçi halkımızın yararına olacaktır. Ayrıca önemli bir işçi kitlesine sahip olan DİSK'in ve on binlerce öğretmeni bünyesinde toplayan TÖB-DER'inde demokrasi cephesini oluşturmada büyük sorumlulukları vardır. Anti-faşist, anti-emperyalist yüksek öğrenim gençliğinin ise bu mücadelede somut olarak en önemli örgütlü gücü teşkil ettiği bir olgudur. Hareketimizin en önemli zaafı ise en ağır yükü omuzlamak durumunda olan sosyalist hareketin dağınıklığı, sosyalist hareket içinde herkesin öncülük misyonunu kendinde görmesi pratikte büyük zararlara neden olmaktadır. Birlik, eleştiri birlik ilkesi hiç işletilmezken, her grupun teoride birleşme, güçbirliği sloganı atması, pratikte yine kendi bildiklerini yapmaları

(Devamı 3. sayfada)

ileri

İçinde yaşadığımız şu günlerde kitlelerin gelişen devrimci-demokratik mücadelesi geniş boyutlara ulaşırken, karşı-devrimin baskı ve provokasyonları da şiddetini arttırıyor. Halkımız bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde ileri mevziler kazanırken, emperyalizm ve onun yerli uzantıları da işçilere, köylülere öğrencilere bunharca saldırıyor ve bu saldırı kampanyasına halk düşmanı bütün güçler katılıyor. Kısacası oligarşi giderek diktatörlüğünü güçlendiriyor. Ama biz şunu iddia ediyoruz: emperyalizm ve yerli işbirlikçilerinin gücü dünya halkları karşısında kağıttan kaplandır, yenilmeye mahkûmdur.

Yurdun dört bir yanında gelişen olaylar yukarıdaki yargımızı doğruluyor. Son olarak İstanbul'da TSİP tarafından düzenlenen «Viranşehir katliamını protesto» gösterisi polis tarafından basılmış silah bomba, cop ve panzerle dağıtılmıştır. Bütün bunlara rağmen halk ve gençlik protestosuna devam etmiş Aksaray'a kadar yürünerek faşizm lanetlenmiştir. TSİP İl Merkezi'nin saatlerce abluka altında tutulması ve sonunda zorla parti binasına girilmesi, binada bulunan bütün devrimcilerin alınıp götürülmesi devrimci kuruluşlara karşı uygulanan bir zulüm örneğidir. Ayrıca parti binasında bulunan pankart çıtalarını sopa olarak, sol kitapları yasak yayın, afiş basmada kullanılan boyaları kimyevi madde diye açıklamaları faşizmin iğrenç yalancılığını göstermektedir.

Diğer bir örnek te Aydınlık dergisi üzerinde uygulanan baskı politikasıdır. Aydınlık dergisinin İstanbul'daki merkezinin basılması, 50 kişinin götürülmüş, götürülenlerin bir kısmının Devlet Güvenlik Mahkemesince tutuklanması, Anadolu'daki Aydınlık bürolarının aranması ve bürolardaki devrimcilerin tutuklanması 12 Mart faşizminin sürdürüldüğünün kanıtıdır.

Gazetemizin 1. sayısı hakkında Devlet Güvenlik Mahkemesinde soruşturma açılması devrimci gençliğin demokratik mücadelesinin nasıl baskı ve zulümle sindirilmek istendiğinin açık bir örneğidir.

Yukarıda açıkladığımız üç somut baskının daha yüzlercesini saymak mümkündür. Ama bilinmelidir ki «Hayat kendini kabul ettirecektir. Bırakın burjuvazi köpürsün cinnet getirsin, meseleleri abartsın. Bırakın aptallığını göstererek Sosyalistlerden ivedilikle intikamını alsın ve yüzlerce, binlerce dünkü ve yarınki sosyalisti öldürsün. Böylelikle burjuvazi de tarihin mahkum ettiği bütün sınıflar gibi hareket etmiş olacaktır. Bu nedenle büyük devrimci kavga için içimizde beslediğimiz o güçlü tutkuyu-delice köpürmekte olan burjuvaziye karşı en ağır en ciddi bir şekilde yürüteceğimiz değerlendirme ile bir arada sürdürmeliyiz, sürdürebiliriz de.»

DÜNYA PROLETARYASININ ÖNDERİ LENİN'İ 51. ÖLÜM YILDÖNÜMÜNDE ANIYORUZ

İnsanlık tarihinin ilk büyük proleter devrimine önderlik etmiş olan Lenin, daha genç yaşlarda çar despotizminin işçiler, köylüler ve aydınlar üzerinde uyguladığı zulmü yakından gördü. Lenin'in gençlik çağındaki kararlı mücadelesi halk kitlelerinin güvenini kazanmış ve giderek onlardan kopmaz bir parça haline gelmişti. Geniş devrimci çevrelerle kurduğu bağlar sonucu bu çevrelere hakim olan yanlış görüşlerin etkinliği karşısında, Lenin bu sapmalara karşı sıkı bir mücadeleye girdi. Lenin'in ilk teorik eleştirileri küçük burjuva bireyciliğine dayanan devrimci güç olarak sadece köylüleri gören anti-marksist narodniklere yöneldi. Lenin «Halkın dostları» adlı eserinde bu meseleyi derinlemesine işlemiş, işçi sınıfının tarihsel misyonunu açıklayarak, işçi-köylü ittifakının sosyalist mücadeledeki temel zorunluluğunu koymuştur.

Politik mücadelede inisiyatifi işçi sınıfı dışındaki güçlere bırakan, iki kapik uğruna mücadeleyi temel mücadele gören ekonomizme karşı amansız bir savaş vererek işçi sınıfının bağımsız iktidar mücadelesini savundu ve «Ne yapmalı?» adlı eseriyle de ekonomizmi kesin bir yenilgiye uğrattı.

İşçi sınıfı iktidarının proletaryanın önderliğinde kesintisiz bir devrimle gerçekleşeceğini savunarak oportünizme ağır bir darbe vurdu!...

Lenin 1903'te toplanan «RSDİP» II. Kongresi'nde partinin oluşumunda sağcılığa kayan menşevizmi eleştirerek partiye devrimci militan bir ruh kazandırdı. Bunun üzerine «RSDİP» bolşevikler (çoğunluk) menşevikler (azınlık) olarak ikiye bölündü. «Bir Adım İleri İki Adım Geri» bu konuda Lenin'in kaleme aldığı bir yapıttır.

1905'te Rusya'da patlak veren proletaryanın önderlik ettiği «Demokratik halk devrimi» geniş kitleleri harekete geçirerek onları aktif politikanın içine itti. 1905'te devrimin yenilgiye uğraması üzerine Lenin devrimin yenilmesine rağmen kitlelere devrimci bir deney yaşattığı için, devrimci mücadeleye kazanç sağladığını söylüyordu. Yenilgi yıllarının iyi bir okul olduğunu gerçek dostla düşmanın ayrıldığını belirterek, 1905 yenilgisinin bir son olmadığını belirtiyordu. Ayni dönemde yenilginin getirdiği yılgınlık çeşitli sapmalara yol açınca, Lenin bu sapmalara karşı «Materyalizm ve Ampiriokritisizm» i kaleme alarak marksizmin devrimci ruhunu bir kere daha ortaya koyuyordu.

Emperyalizmin dünyayı bölüşmek için çıkardığı evren savaşında kendi ülkelerinin burjuvalarını destekleyen sosyal - şovenist ikinci Enternasyonal döneklerine karşı kaleme aldığı «Proletarya İhtilali ve Dönek Kautsky» ve «Savaş ve Sosyalizm» yazılarıyla cevap vererek onların ihanetini ispatladı.

1917 Şubat devrimi patlak verdiği zaman Lenin yurt dışında bulunuyordu. Devrim durumu üzerine on yıllık bir aradan sonra Lenin Rusya'ya döndü. Geçici hükümetin tutuklama kararına karşı Petrograd yakınlarında saklanarak «Devlet ve İhtilâl» adlı eserini kaleme aldı.

1917 ekiminde Lenin proletarya devriminin zamanı geldiğini, durmanın cinayet olacağını söyleyerek devrimci mücadelenin başına geçti ve ihtilâli yönetti. Ekim devrimiyle birlikte Lenin dünyanın ilk proleter - sosyalist iktidarını kurdu.

Karşı - devrimin patlak vermesi üzerine işçi ve askerlerden oluşan kızıl ordusuyla karşı - devrimi yenilgiye uğrattı. Lenin bundan sonra sosyalizmin inşasının bizzat önderliğini yaptı. Büyük proletarya devriminin lideri Vladimir İliç Ulyanov Lenin arkasında güçlü bir sosyalist miras bırakarak 21 ocak 1924'te hayata gözlerini yumdu. Bu büyük proletarya önderinin anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

GENÇLİĞİN DEMOKRATİK MÜCADELESİ SÜRÜYOR

FAŞİSTLER 3 ÖĞRENCİYİ YARALADI

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesinde faşisler 3 öğrenci arkadaşımızı yaraladı.

17 Ocak günü yapılan temsilcilik seçimlerinde dışardan gelen besleme faşist gruplar öğrencilere saldırarak Ali Aslan'ın ağır Hüseyin Keskin ile Gıyasettin Keskininde yaralanmasına yol açmışlardır. Olaylara seyirci kalan polis her zaman olduğu gibi yine devrimci öğrencileri gözaltına almıştır. Devrimci öğrencilere yönelen saldırılar hakımıza yönelmiştir, saldırganların yaptıkları yanlarına kalmıyacak ergeç elleri kırılacaktır.

İŞLETME FAKÜLTESİ TEMSİLCİLİK SEÇİMLERİ YAPILDI

İşletme fakültesine bağlı öğrenciler, Öğrenci temsilciliği seçimine birincisinde katılmışlar ve devrimcilerin adayları olan Hasan Öztürk ve Nurettin Yedigöl okula devam eden öğrencilerin % 95 unun oyu olan 564 oy almışlardır. Üniversiteler kanununa göre baraj aşılmadığından seçim iptal edilmişti.

İkinci seçim 16 Ocak günü yapılacağını dekanın duyurması üzerine seçim günü öğrenciler I. anfide Forum yaparak seçimi boykot kararı almışlardır. Devrimci öğrenciler daha sonra yaptıkları konuşmalarda Faşizmin ve emperyalizmin ülkemizdeki son oyunlarını ve amaçlarını belirtmişlerdir. Ve İ.Y.Ö.K.D.'nin işletmeli arkadaşlar başlıklı ve haklı protostolarını destekleyen bildirisi dağıtmışlardır. Öğrenciler anti-Demokratik yasalara karşı ve faşizme karşı yürütülecek olan eylemlerin ilki olduğunu buradan sonra tüm gençliği kapsayan eylemlere hazırlanmanın gerektiğini belirtmişlerdir

İZMİR'DE 6. FİLO PROTESTO EDİLDİ

Dünya halklarının baş düşmanı Amerikan Emperyalizminin Orta-Doğu'daki ölüm makinası 6. cı Filonun İzmir'e gelişi büyük nefretle karşılandı. Beş saat süren protesto yürüyüşü sırasında birde Amerikan bayrağı yakıldı. Dağıtılan bildirilerde halk Emperyalizme karşı birlik ve beraberliğe çağrıldı.

CERRAHPAŞA TIP'TA SEÇİMLER YAPILDI

Cerrahpaşa Tıp Fakültesinde 9 Ocak 1975 günü öğrenci temsilciliği seçimi yapıldı. Demokratik Üniversite mücadelesinin bir parçasını oluşturan seçime, katılma, öğrencilerin büyük bir kısmının devrimci adaylara oy verişi ile bilinçli bir katılma olduğunu gösterdi.

Fakülteye devam eden öğrencilerin % 70 civarında katıldığı seçimde, Fakülteye kayıtlı olup devam etmeyenlerin yüksek oluşu nedeni ile % 60 çoğunluk sağlanamadı.

Okul mevcudunun 1569 olduğu halde seçimde oy kullanacakların listesinin 1000 kişi olduğu görüldü. Devrimci Aday Hasan Albayrak ile Dilek saatçıoğlu, bu anti-demokratik uygulama ve yasayı protesto için dekanlığa verdikleri dilekçelerinde:

«Yurtsever gençlerin artık bu oyunlara gelmiyeceklerini, anti demokratik yasa ile % 60 ın hiçbir zaman sağlanamıyacağını, salt-çoğunluk sisteminin kabul edilmesi için Danıştaya başvuracaklarını ve ikinci seçime katılmayacaklarını bildirdiler.»

711 yurtsever arkadaşın oy kullandığı temsilcilik seçiminde Devrimci adaylar Hasan Albayrak (434) Dilek Saatçıoğlu (277) oy almışlardır. Faşistler seçime katılmamıştır.

İ. Ü. Eczacılık, İst. Üni. Fen Fakültesinde, temsilci seçimleri yapılmış. Devrimciler okula devam eden öğrenci sayısının % 70-80 lik çoğunluğu sağladığı halde anti-demokratik üniversiteler kanunun devam etmeyen öğrencileride kapsayan % 60 lık barajı aşamadıklarından öğrenci temsilcileri seçilememiştir.

Devrimci adaylar Fen Fakültesinde 987 oy, almışlardır öte yandan

ECZACILIK BOYKOTU SÜRÜYOR

Akedemik-demokratik istekleri için direnişe geçen Eczacılık öğrencilerin haklı boykotları sürüyor. Öğrenciler yayınladıkları bildiride şunları söylediler.

«Biz geleceğin eczacıları olarak sermayenin uşağı olmak istemiyoruz. İlâç sömürüsüne son vermek üzere verdiğimiz 450 imzalı dilekçemize verdikleri cevapta bizi «bölücülükle» suçladılar... Demokratik üniversite mücadelemiz halkımızın bağımsızlık mücadelesinden soyutlanamaz haklıyız güçlüyüz, hak verilmez alınız.» denilerek demokratik üniversite mücadelesini başarı ile sürdüreceklerini açıkladılar.

IZMİR'DE BOYKOTTAKİ ÖĞRENCİLER YÜRÜYÜŞ YAPTILAR

20 Kasım 1974'de İzmir'de Ege Üniversite'sine bağlı bütün fakültelerde ve diğer yüksek okullarda devrimci öğrenciler tarafından başlatılan haklı boykotlar bazı bölümlerde hala devam etmektedir. Boykottaki devrimci öğrenciler bir süre önce yaptıkları 4.000 öğrencinin katıldığı yürüyüşle yöneticileri protesto etmişlerdir. İşçilerin çiçek atarak selâmladığı devrimci öğrencilerin «KAHROLSUN FAŞİZM» BAĞIMSIZ TÜRKİYE» «YAŞASIN HALK ÜNİVERSİTESİ» sloganları halk tarafından coşkuyla karşılanmıştır. Anti-Demokratik üniversite yönetmeliklerinin tüm yüksek öğrenim gençliğini tedirgin ettiği günümüzde İzmir'de devrimci arkadaşların kararlılıkla yürüttükleri Demokratik Üniversite mücadelesini bütün gücümüzle destekliyoruz.

İZ. Y.Ö.K.D. OLAĞANÜSTÜ KONGRESİ YAPILDI

12/1/1975 Pazar günü yapılan İz.Y.Ö.K.D. ün olağan üstü kongresi başarılı geçti. Kongrede söz alan konuşmacılar ülkemizin emperyalizmin denetimi altında olduğunu başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm emekçi halkımızın gün geçtikçe daha çok açlığa yoksulluğa itildiğini ve gençliğin baskı altında tutulduğunu belirten konuşmalar yaptılar. Ayrıca kongrede tüzüğün bazı maddeleri değiştirilmiştir. Derneğin adıda değiştirilerek İzmir Devrimci Gençlik Dayanışma Derneğin adını almıştır. Yeni Yönetim Kurulu federasyon ve konfederasyon içinde yetki almıştır. Yeni seçilen yönetim kuruluna Bağımsızlık-Demokrasi mücadelesinde başarılar dileriz.

BASIN YAYINDA SEÇİMİ DEVRİMCİLER KAZANDI

Ankara Basın Yayın Yüksek okulunda da öğrenci temsilciliği seçimi yapılmış, anti-demokratik %60 lık çoğunluk devrimci öğrencilerin kararlı ve disiplinli oy kullanmalarıyla sağlanmış ve katılma oranı % 75 olmuştur. 229 oy alan Devrimciler öğrenci temsilciliği kazanmışlardır.

MUSTAFA SUPHİ'yi SAYGIYLA ANIYORUZ

Mustafa Suphi ve arkadaşları 28 Ocak 1921 tarihinde Karadenizde hunharca boğularak öldürüldüler. Türkiye Sosyalist hareketinde büyük yerleri olan Mustafa Suphi ve arkadaşlarını, öldürülmelerinin 54. yılında saygıyla anıyoruz.

Osmanlı imparatorluğunun feodal-saltçı düzenine karşı savaşan Mustafa Suphi, 1913'de Sinop'a sürgün edilmiş, oradan da bir yolunu bularak Rusya'ya kaçmıştır.

Rusyada, Bolşevik Parti saflarında çalışan ve Türkiyeli devrimcilerle ilişkiler kuran Mustafa Suphi, esir düşmüş Türkiyeli askerler arasında da faaliyet göstermiştir. Büyük uğraşlar neticesi, Rusya'daki Türkiyeli sosyalistleri bir araya getirmiş ve onların bir örgüt etrafında birleşmesi için çalışmıştır. Bu çalışmalar sonucunda, 18 Temmuz 1918'de «Türkiye Komünist Partisi» kurulmuştur.

1919'da Türkiye'deki işgalci Emperyalist güçlere karşı Ulusal Kurtuluş Hareketini destekliyen Mustafa Suphi ve arkadaşları, bütün Türkiyeli Sosyalistlerin yurda gelmelerini sağlamışlar ve Anti-Emperyalist savaşa bütün güçleriyle katılmışlardır. Savaşın en ön saflarında döğüşen bu güçler, aynı zamanda da sosyalist düşüncenin yurda yayılması için uğraşmışlardır.

Sosyalist düşüncenin yaygınlaşmasından ve sosyalistlerin geniş örgütlenmesinden korkan bazı çevreler, Mustafa Suphi ve Arkadaşlarının ortadan kaldırılması için harekete geçmişlerdir. Bu işle görevlendirilen Kâzım Karabekir ve Erzurum valisi Hamit, Mustafa Suphi ve Arkadaşlarına sınırdışı edileceklerini bildirirler. Trabzon'a doğru yola çıkarılan guruptan, (tahminen 17 veya 18 kişi) bir kısmı yollarda alınarak katledilir; diğerleri ise Trabzondan bir motora bindirilerek, 28 Ocak gecesi Karadeniz sularında boğularak öldürülürler.

Bu olaylardan sonra, Türkiye Komünist Partisi gizli çalışmak zorunda bırakılmıştır. Günümüze dek Anti-Demokratik yasalar ve kanundışı uygulamalarla, sosyalist hareket üzerindeki baskılar sürdürülmektedir.

BEKO TEKNİK DİRENİŞİ

İşçi sınıfı, Sarı Sendikalarla Devrimci Sendikalar arasındaki farkın, artık sadece daha fazla ücret, daha çok sosyal hak almanın ötesinde bir fark olduğunu anlamış. mücadelesinin boyutlarını ekonomik ve siyasi bir bütünlük aşamasına ulaştığının bilincine varmıştır.

Artık işçiler, Maden-İş diye bağırırlarken, bu gerçeği de dile getiriyorlar.

Beko İşçilerinin direnişi, bu açıdan çok anlamlı bir direniştir.

Beko Teknik işçileri, Sarı Sendika çemberini TOPLUCA KIRDILAR. 600 işçi topluca, Adliyeye bunun için geldi ve adliyenin önünde işçilerin karşısına yine panzerler sürüldü: İşçiler bu kez de sarı sendika çemberini kırma mücadelesi uğruna coplandı, kanları aktı, tutuklandı. Bu mücadelede kadın işçiler hep ön saftaydılar. Onlarda direndi onlar da kurtuluşun kendi güçlü ellerinde olduğunu bir kez daha öğrendiler, anladılar. İşçiler, mücadelenin başından sonuna ilgili olmak, her safhasında mücadeleyi sadece izlemek değil, yürütmek istiyorlar. Beko Teknik İşçilerinin REFERANDUM istekleri hiçbir oyunla geri çevrilemiyecek bir düzeydedir.

İşçi sınıfının REFERANDUM için mücadelesinde BEKO TEKNİK DİRENİŞİ sermaye sınıfına ağır bir darbedir.

Şu gerçeği vurgulamışlardır BEKO-TEKNİK İŞÇİLERİ :

«REFERANDUM herşeyden önce, şu sendikayı ya da bu sendikayı seçmek değil, sadece daha fazla ekonomik hak için bir yol değil, siyasi mücadeleye aktif bir şekilde katılmak isteği ile sermaye sınıfın buna engel olma yöntemleri arasında bir seçimdir.»

İşçi sınıfı bunun için DEVRİMCİ SENDİKALARDA toplanıyor. REFERANDUM, işçi sınıfının birliği yolunda önemle bir adımdır. Ve işçi sınıfı bu birliği kurma yolunda adımlar atıyor. BEKO-TEKNİK işçileri, bu gerçeği bütün çıplaklığı ile ortaya koydular.

DEVRİMCİ BEKO-TEKNİK İŞÇİLERİNE SELÂM...

SBF ve BYYO Basın Bildirisi:

Basına duyuru:

Biz tüm olarak boykota giden SBF ve BYYO öğrencileri diyoruz ki; üniversite gençliğinin sorunları ülke sorunlarının bir parçasıdır. Ülkemiz geri bıraktırılmış, ekonomik, politik sosyal ve kültürel bakımdan emperyalizme bağımlı bir ülkedir. Emperyalizm ve onun yerli ortağı hakim sınıfların sömürü ve faşist baskısı altındadır. İşsizlik ve pahalılık, geçim şartları zaten zor olan halkımızı bir kat daha ezmektedir. SBF ve BYYO öğrencileri olarak akademik demokratik sorunlarımızın halkımızın Bağımsızlık, demokrasi ve Sosyalizm uğruna verdiği mücadelenin çözümüne bağlı olduğunu biliyoruz.

Üniversite gençliğinin temel ve acil sorunu demokratik ve özerk üniversitedir. Demokratik Üniversite, öğrencisinden öğretim üyesine personeline kadar demokratik olarak düşüncesini söyledeği, karar mekanizmasında görev alan topluluklarını oluşturduğu kollektif bir organizasyondur. Bu organizasyonda birimlerden birinin eksik olması bilimin gelişmesini ve ilerlemesini engeller. Bu bakımdan öğrenciler sorunlarını çözmek için en küçük birimde olduğu gibi en üst birimde de temsil edilmelidir.

Biz SBF ve BYYO öğrencileri;

1 — Halkımızın ve gençliğin demokratik haklarına yöneltilen faşist baskılara son verilmeli, tutuklu yurtseverler serbest bırakılmalıdır. 141—142, Devlet Güvenlik Mahkemeleri, Dernekler Kanunu, Üniversiteler Kanunu iptal edilmelidir.

2 — Gün geçtikçe yoğunlaşan ve arsızlaşan «milli cephe» yaygaralarından güç alan faşist komando saldırılarını,

3 — İşçi sınıfının ekonomik ve demokratik mücadelesine yönelik grev kısıtlamalarını ve lokavtı,

4 — Doğu ve Güney Doğu Anadoluda halkımıza yapılan ve en son Viranşehir katliamıyla gördüğümüz faşist baskıları,

5 — Haklı direnişimizi kırma amacıyla üniversite özerkliğini çiğneyerek fakülteye polis sokan dekanı,

PROTESTO EDERİZ!...

Siyasal Bilgiler Fakültesi ve Basın Yayın Yüksek Okulu Öğrencileri

Halkın Mücadelesi

(Baştarafı 1. sayfada)

göze çarpan en önemli husustur. (Bu duruma somut bir örnek verecek olursak; son olarak İstanbul'da yapılan Viranşehir katliamını protesto toplantısı aynı sorumsuzluk içinde düzenlenmiştir. Daha önce İstanbul'da katliamı protesto için 32 kuruluş biraraya gelmiş ve ortak bildiri yayınlanmış iken TSİP'in hiç bir kuruluşa haber vermeden miting düzenlemesi, somut koşullar gözönüne alınmadığı için toplantının kolaylıkla dağıtılması; kitlelerin güvensizliğe sürüklenmesi açısından acı bir deney olmuştur.)

Biz tüm sosyal-demokratlara, yurtseverlere, sosyalistlere sesleniyoruz ve diyoruz ki: «Her kimki burjuvazinin koyduğu gerici tedbirlere ve bu ön aşamalarda faşizmin gelişmesine karşı koymaz o kişi faşizmin karanlığına engel olmak durumunda değildir».

— ÖZÜR —

Gazetemizin 1. sayısıyla ilgili olarak, sorumlu arkadaşlar hakkında Devlet Güvenlik Mahkemesinde soruşturma açılması gazetemizin çıkışını geciktirdi. Bütün arkadaşlardan özür dileriz.

Bağımsızlık ve Demokrasi için İLERİ ★ Sahibi ve Sorumlu Yönetmen: *Mehmet ÇAKICI* ★ Büyük Reşit Paşa Caddesi No : 48/5 Beyazıt - İSTANBUL ★ Sayısı 150 kuruş ★ Abone bir yıllı: 30 T.L. Altı aylık 15 T.L. ★ Dizgi - Baskı : Murat Matbaacılık Kollektif Şirketi.
Baskı tarihi : 22/Ocak/1975

Dünya Öğrencilerinden Şili'li Öğrencilere Mektup

Sevgili Şili'li Öğrenciler,

Bizler : Uluslararası Öğrenci Birliğinin II inci kongresinde 7-14 Mayıs tarihinde Budapeşte'de toplanan delegeler, beş kıtadaki milyonlarca öğrenci adına sizi en sıcak sevgiyle selâmlar, ve uluslararası tekellerin buyruğuyla sizi ezen vahşi cuntanın bugün ayaklar altına aldığı yüce halkınızla birlikte kahramanca yürüttüğünüz anti-faşist mücadele için, azimli işbirliğimize, her zamankinden daha çok söz veririz.

Salvador Allende'nin Halk Birliği hükümeti altında, Şili, tüm dünyanın sevgi ve saygısını kazandı. Başkan Allende'nin yurtsever politikası-Şili'nin temel kaynaklarının geri alınması, bağımsız dış politika, tekellerin kamulaştırılması, tarım reformu, işçilerin katılması, tüm düşüncelere saygı, çocuklar, kadınlar ve yaşlılar için sosyal güvenlik, üniversite özerkliği ve kendi-yönetimi için saygı, ve öteki binlerce başarılar-halkımızın önüne mutluluğun, onurun, kalkınmanın kapılarını açtı.

Bizler, bütün dünyanın öğrencileri, yeni bir toplumun kuruluşu için büyük çaba gösteren halkınızı sevgiyle selâmlarız.

Evet, Şili, yurtsever onur ve cesaretin bir sembolüydü. Bunun için, CIA ve Devlet Dairesinden yönetilen hain faşist generaller kahraman Salvador Allende'nin korkakça öldürülmesini yürüttükleri ve Latin Amerika tarihinde eşine rastlanmamış canavarca katliama başladıklarında, bütün dünya taşkın bir öfkeye büründü. Halkın durumun farkında olmasının üstesinden gelmede güçsüz olduklarından silâhın vahşi gücüne başvurdular. Bakırları Yankeelere, tekelleri eski sahiplerine ve toprakları büyük toprak-sahiplerine geri verebilmek, kendi ülkelerini yağma edilmesi için yabancı tekellere devredebilmek için kendilerini yurttaşlarının kanları ile lekelediler.

Kendi halkını en korkunç sefalet ve açlığa atmakta, 20 000 yurttaşı öldürmekte ve Şili'nin çeşitli bölgelerine dağılmış yüzden çok toplama kamplarında 30 000 insanı hapsetmekte ve işkence etmekte tereddüt etmediler.

Bütün insanlık, yirminci yüzyılda Pinochet ve dalkavukları gibi insan sırtlanlarının bulunmasından utanç duymalıdırlar.

Bizler, bütün dünyanın öğrencileri, düne kadar dünyaca saygı duyulan, öğrenimin demokratik yeri olan Şili üniversitelerinde faşist ordu tarafından başlatılan kültürün, insan düşüncesinin, öğrenimin imha edilmesinden dehşete düştük.

Evet sevgili Şili'li öğrenciler, kalbimiz, bütün bu cinayetler ardından kızgınlıkla kan ağlıyor fakat aynı zamanda mücadelenizle işbirliği için çarpıyor. Korkutulamadığınızı, halkın örgütlerinin yıkılamayacağını ve gizlice çalıştığını, nüfusun yüzde doksanının sefaletini ve cunta politikasını protesto ettiğini, liselerde ve fakültelerde yürütülen gösteri ve toplantıların yapıldığını, ölüm pahasına yürütülen propaganda çalışmalarını biliyoruz. Yoksa, Şili halkının ve öğrencilerinin bağımsızlık ruhu dünyaca tanınmış olamazdı ve hiç bir tank ve silâh onu asla yenemeyecektir.

Dünyanın her yerinde sizinle birlikteyiz. «Her üniversitede-Şili'yle İşbirliği Merkezi» sloganı altında büyük bir dayanışma kampanyası ortaya attık ve «iç savaş durumunun» ortadan kaldırılması, Luis Corvalan Cledomiro Almeyda, Auselmo Sule, Fernando Flores, Pedro Felipe Ramirez, Bautista Van Showen ve öteki siyasi suçluların insanive demokratik haklarının ve özgürlüklerinin geri verilmesi için imza topluyor ve bu konuda faaliyetlerimizi sürdürüyoruz. İdam ve işkencelere son verilmesi yanında, Gladys Marin ve Alejandro Rojas (CPFUH başkanı) ve barınak arayan diğerleri için himaye-vesikasında ısrar ediyoruz.

Ossiel Nunez (FEUT başkanı), Antonio Leal (FEC Genel sekreteri), Dario Villaroel (FEC), Patricio Munez, Daniel Trigo, Jorge Madrid ve öteki hapis öğrenci liderleri için özgürlük istiyoruz.

Siyasi düşünceleri yüzünden uzaklaştırılmış öğrenci ve üniversite üyelerine üniversite ve yüksek okullarda görevlerinin geri verilmesini istiyoruz.

Sevgili Şili'li öğrenciler yalnız değilsiniz. Dünyanın tüm öğrencileri sizinle birliktedir. Halkınızın kazanacağına, ülkenizin bağımsızlığını geri alacağına ve Salvador Allende'nin son sözlerinin —'Bir kere daha geniş yollar açılacak ve haketmiş insanlar yeni toplumu kurmak için geçecekler'— gerçekleşeceğine eminiz.

Buradan ve dünyanın dört köşesinden, tüm kalbimizle yemin ederiz ki zaferinizin çabuklaşması için herşeyi yapacağız.

Empe
Rekab
Merke

Dünya büyük tarihsel önemi olan derin ve sarsıcı değişimler dönemindedir. İnsanlık tarihi henüz böylesine hızlı ve bütün dünya ölçüsünde sosyal-ekonomik ve politik dönüşümler görmüş değildir. Olayların gidişindeki bu dönümün belirleyici etkeni, her şeyden önce, İkinci Paylaşım savaşı sonrası dünyada güçler oranının söz götürmez biçimde sosyalizm yararına değişmiş olmasıdır. Sosyalist ülkelerin güçlü varlıkları ve geri bıraktırılmış, yoksul halkların kurtuluş savaşları bu temel üzerinde gözle görülür politik sonuçlar elde edilmesine olanak vermiştir.

Bugün, durmadan büyüyen ekonomik potansiyeline dayanan sosyalist ülkeler topluluğu, sosyalizm yolunda amaca doğru başarıyla ilerlerken ,emperyalist ülkeler İkinci Paylaşım Savaşı sonrasının en kesin ekonomik ve politik uzlaşmaz zıtlıklarından yakalarını kurtaramıyorlar. Emperyalizmin iç çelişkileri, ekonomik ve politik kararsızlığı daha fazla artıyor. Sınıf çarpışmaları cephesi genişliyor ve bu çarpışmalar giderek daha da amansızlaşıyor. Emperyalistler arası çelişkiler bugün bütün kapitalist ülkeleri, hem de bunların politik, ekonomik ve askeri alanda karşılıklı ilişkilerinin sadece şu veya bu kesimini değil, tümünü kapsıyor.

EMPERYALİST KAMPTA YENİ GÜÇLER ORANI

Emperyalistlerarası ilişkiler tüm yapısıyla önemli bir değişmeler süreci yaşıyor. Bu süreç, İkinci Paylaşım Savaşı'ndan sonra yerleşen «düzen»i artık bir hayli değiştirmiştir ve bundan böyle de değiştirecektir. Şimdi dünya sosyalist sisteminin durmadan güçlenmesi fonu üzerinde, kapitalist ülkeler arasındaki ilişkilerde en az üç gelişme çizgisi beliriyor: Birincisi, dünya emperyalist sisteminin öncü devleti olarak ABD'nin rolü önemli derecede zayıflıyor; ikincisi, sert çelişkilerle karakterize edilen entegrasyon süreci içinde emperyalizmin Batı Avrupa merkezi meydana getiriliyor ve bunun çekirdeğini de Avrupa Ekonomik Topluluğu (AET) teşkil ediyor; üçüncüsü, ekonomik bakımdan en güçlü devletlerden biri olan Japonya bir diğer emperyalist rebaket merkezi haline geliyor. Bu memleketin yayılıcı emelleri her şeyden önce Asya'yı ve Büyük Okyanus bölgesini hedef tutuyor.

Emperyalist rekabette böylece üç merkezin meydana gelmesi, V. İ. Lenin'in 1915 yılında formüle ettiği hükmün, yani «ekonomik» ve politik gelişme kararsızlığının kapitalizmin kesin kanunu olduğu «hükmünün doğruluğunu tekrar ve inandırıcı biçimde ortaya koyuyor. Burjuva ideologları tarafından ortaya atılan ve yarım yüzyıldan fazla bir zaman önce «ültra emperyalizm» teorisini ileri süren K. Kautski'nin yaptığı gibi, uluslararası kapitalizmin gelişmesinde bir «uyumlaşma» olacağı kehanetini savuran «teoriler» in tutarsızlığı son bir defa daha beliriyor. Dengesiz gelişme kanunu, bugün iki toplumsal sistem arasındaki mücadele koşullarında, bilimsel-teknik devrimin hız verdiği üretim güçleri gelişmesi ve ekonomik hayatın enternasyonalleşmesi eğilimlerinin kuvvetlenmesi koşullarında da hükmünü yürütüyor. Emperyalist devletler arasında çelişkilerin birikimi ve derinleşmesi, bu çelişkileri yumuşatmak için kullanılan metodlar, tümüyle, kapitalizmin genel bunalımının şiddetlendiğine tanıklık ediyor.

Çağdaş emperyalizmin gelişme özellikleri açıklanırken, artık sadece onun iç yasallıklarının mantığından çıkış yapılamaz. Sosyalizmin hızla gelişmesi, uluslararası alandaki etkisinin güçlenmesi, ve ulusal kurtuluş savaşlarının varlığı, yalnız kapitalist ülkelerde sınıf savaşı koşullarını da kesinlikle değiştirdi. Dünya sosyalist sistemi, ve kurtuluş savaşları, emperyalist devletler ve devlet grupları arasındaki ilişkilerin karakterini de etkilemektedir.

Emperyalist egemen çevrelerin sosyalizme ve devrimci hareketlere karşı mücadele birliği elden geldiğince koruma ve aynı zamanda birbirleri ile açık ve sürekli çatışmalardan kaçınma çabalarına, aralarında kıyasıya yürütülmekte olan ve kapitalizmin iç yasallıklarından ileri gelen kâr ve egemenlik mücadelesi engel olmaktadır. Tekellerin mutlak egemenliği koşulları içinde yayılıcı kuvvetler eylemlerine devam etmektedirler. Bu kuvvetler, ekonomik ve politik etki alanlarının, emperyalist devletler arasındaki güçler oranı değişmesine göre yeniden bölüşülmesi için bundan böyle de çaba göstereceklerdir. Rekabet, artık sosyalit devletler ile ilişkilerin, özellikle ekonomik işbirliğinin geliştirilmesinin de kapitalist yarışma ve emperyalistlerarası mücadele konusu olması yüzünden daha karmaşık bir nitelik almaktadır.

1) a) (İkinci Paylaşım Savaşı'nın bitmesinden sonraki ilk dönem içinde, kapitalist dünyada kesin bir ABD hegemonyası kuruldu. Ancak 1960 yıllarında ekonomik güçler oranında önemli değişimler, özellikle Amerikan emperyalizminin mevzilerinin nispeten zayıflaması sonucu olarak, diğer iki emperyalist rekabet merkezi, yani Batı Avrupa (öncelikle AET ülkeleri) ve Japonya meydana geldi.) Rakiplerin 1950-70 yıllarına ait kenomik gelişme temel göstergeleri (Bkz. cetvel 1 ve 2) bu sürecin izlenmesine olarak vermektedir.

Cetvel-1

Sanayi üretiminde sosyalist olmayan dünyanın payı (yüzde olarak)

	1948	1960	1972
ABD	54.6	45.7	40.7
Batı Avrupa	28.8	34.0	31.7
AET (Altılar)	—	19.5	18.9
İngiltere	10.2	8.3	5.9
AET (Dokuzlar)	—	—	25.9
Japonya	1.2	4.4	9.2

Kaynak: «Dünya Ekonomisi ve Uluslararası İlişkiler» Sayı 8, 1972

Cetvel-2

Başlıca kapitalist ülkelerin ABD ile mukayesesi (yüzde olarak, ABD = 100)

	1950	1970
Temel üretim fonları		
Japonya	11	32
Federal Almanya	13	22
İngiltere	18	20
Fransa	13	16
Sermaye yatırımları		
Japonya	9	68
Federal Almanya	9	24
İngiltere	10	16
Fransa	10	27

Kaynak : «Dünya Ekonomisi ve Uluslararası İlişkiler» Sayı 3, 1972

Üç merkezin her birini meydana getiren kapitalist devletler, ekonomik ve ve politik güçlerini arttırmak suretiyle rekabet mücadelesindeki durumlarını sağlamlaştırmaya ve uluslararası ilişkilerde daha bağımsız bir rol oynamaya çalışmaktadırlar. Çağdaş kapitalizmin iki gelişme eğilimi bu süreçte diyalektik çelişkili bir birlik olarak belirtmektedir. Birinci eğilim, entegrasyona, birleşmeye, çeşitli ülkeler tekelci sermayesinin katışmasına doğru iteliyen merkezcil eğilimdir. İkincisi, ayrılmaya, rekabetin şiddetlenmesine ve aralarında mücadeleye doğru götüren merkezkaç eğilimdir. Bununla beraber, emperyalist devletlerin ve emperyalist devletler gruplarının ortak sınıfsal çıkarları (öncelikle sosyalizme ve bütün devrimci hareketlere karşı, kapitalist düzeni korumayı amaçlayan mücadelede) kapitalizmin giderek keskinleşen çelişkilerini belirli çerçeveler içine alır. Emperyalistlerarası rekabet şiddetlendikçe, tekelci burjuvazi ve onun yönetici çevreleri, durmadan artan iç istikrarsızlığa ve sertleşen çelişkilere rağmen, kendilerine boyuna bu mücadeleyi etkili olarak yürütme olanağı verecek uzlaşmalar ararlar.

BİRLEŞİK AMERİKA'NIN ROLÜ ZAYIFLIYOR

ABD kapitalist dünyanın en güçlü devleti olmaya devam ediyor. Kapitalist dünyada ABD'nin bundan böyle de öncü rolü oynıyacağı söz götürmez. ABD emperyalizminin rakiplerine kıyasla bir çok üstünlükleri vardır. Bu emperyalizm en büyük ekonomik potansiyele ve en yüksek gelişimli üretim güçlerine sahiptir. Amerikan tekelleri, özellikle bilimsel-teknik devrimin daha sonraki gelişmesi bakımından çözümleyici önemi olan sanayi kollarında, bir hayli ileri gitmişlerdir. En geniş pazar ABD'nin elindedir.

En güçlü uluslararası konserlerin çoğu Birleşik Amerika'da kurulmuştur. (Dünyanın ilk 10 tekelinin 8'i, en büyük 50 tekelinin 30'u) Ve Amerikan sermayesi tarafından kontrol edilmektedir. Bundan başka, ABD konsernleri sermaye ihracı yoluyla diğer memleketlerde ve bu arada Batı Avrupa'da da kendileri için en elverişli ekonomik ve ticari-politik mevziler sağlamışlardır. ABD emperyalizmi, sosyalist olmıyan dünyanın geniş kesimlerinde, Latin Amerikada, Yakındoğuda, Güney-Doğu Asyada, önemli politik ve ekonomik dayanak noktalarını elinde bulundurmaya devam etmektedir. Amerikan emperyalizmi kapitalist dünyada sayıca en büyük silâhlı kuvvetlere sahiptir. Ve nihayet, eğer AET çerçevesi içinde birkaç devlet rekabet halindeyse, ABD konusunda bir ülkede tek merkezlı politik yönetim sözkonusudur.

Fakat ABD emperyalizmi için nispeten elverişli olan bu denge, diğer önemli mevzilerin olumsuz kalıntısıyla önemli derecede ve gitgide daha büyük ölçüde bozulmaktadır. Bilindiği üzere sosyalist olmıyan dünyanın sanayi üretiminde ABD'nin payı epeyce azalmıştır. Bir zamanlar, genellikle kapitalist ekonominin ve özellikle Amerikan «gelişme» sinin kudret sembolü olan dolar, artık «hasta Döviz» haline gelmiş bulunuyor. 1971'de, ABD dış ticaret bilançosu 1893 yılından beri ilk defa olarak açıkla kapanmıştır ve bu açık o zamandan beri daha da büyümüştür.

ABD kapitalist dünyada askeri alanda egemen bir yer tutmaya devam ediyor... Şimdi, Vaşington yönetici çevreleri, kendi politik hegemonyalarını korumak, ticaret ve döviz alanındaki partnör-rakiplerini korkutmak maksadıyla askeri alandaki egemenliklerini bir koz olarak kullanıyorlar. Fakat bununla, ABD'nin yalnız ekonomik etkisinin değil, politik etkisinin de azalmasına karşı koyabilmiş değildirler.

Emperyalist sistem içinde ABD'nin rolünün nispeten zayıflamasının başlıca nedeni, geçtiğimiz onyıllarda sosyalizme ve ulusal kurtuluş hareketine karşı mücadele uğradığı tarihsel yenilgilerdir. «Dünya jandarması» rolüne giren ve bunu onyıllar boyunca sürdüren ABD, kendi ekonomik olanaklarının sınırlarını çoktan aşmıştır. Bugün Amerikan tekelleri, silah üretiminden sağlanan büyük kazançlara rağmen, dünya pazarındaki, hatta ABD'nin iç pazarındaki mevzilerini günden güne daha çok Batı Avrupalı ve Japon rakiplerine terketmeleri gerektiğini hesaba katmak zorundadırlar. Üstelik, İkinci Emperyalist Evren Savaşından sonra ABD'nin çıkarlarına bir dereceye kadar cevap veren dünya ölçüsündeki kapitalist ekonomi ve döviz sistemi derin bir yapısal bunalıma düşmüş durumdadır.

Toplumsal servetlerin alabildiğine çarçur edilmesi ve aynı zamanda işsizliğin sürdürülmesi, yığınsal yoksulluk ve diğer düşüş belirtileri, tekelci devlet kapitalizminin giderek çürüdüğünü göstermektedir.

İKİNCİ MERKEZ BATI AVRUPA

Batı Avrupa'nın önemini ve ağırlığını belirleyen, her şeyden önce, bugün 9 devletin dahil bulunduğu Ortak Pazar'ın, her biri dünya kapitalist ekonomisinde sağlam mevziler tutan Federal Almanya, İngiltere gibi büyük ülkeleri birleştirmekte olmasıdır. AET, ölçüleri bakımından Amerikan pazarına yaklaşık bir iç pazar yaratmak emelindedir. AET daha şimdiden kapitalist dünyanın dış ticaretinde birinci yeri almakta, topluluğun ekonomik potansiyeli yalnız ABD'nin gerisinde kalmaktadır.

Batı Avrupanın entegrasyonunda önemli bir dördüncü etken olarak öncelikle objektif ekonomik süreçler, yani bilimsel-teknik devrim koşullarında giderek hızlanan sermaye yoğunlaşması ve merkezleşmesi, üretim güçlerinin gelişmesi rol oynadı. Fakat asıl çözümleyici rol oynayan «Batı Avrupa Topluluğu» vasıtasıyla sosyalizme karşı mücadele için elverişli mevzilerin güçlendirilmesi düşüncesiydi. Zamanla, Batı Avrupa devletlerinin, ABD'ye az veya çok denk düşecek bir güçe ulaşarak, onun hegemonyasından kurtulma emelleri de kuvvetlendi. Nihayet, yeni emperyalist kudret merkezinin meydana getirilmesi, tekelci sermayenin egemenliğini, Batı Avrupada işçi sınıfının ve bütün emekçilerin giderek güçlenen devrimci ve demokratik çıkışlarından koruma düşüncelerine de uygundu.

AET ülkeleri, kendi ekonomik, ticari-politik ve döviz potansiyeline dayanarak, Kuzey Avrupadan Güney Afrikaya ve Karayip Denizine kadarki kesimde bir etki alanı sağlamaya çalışmaktadırlar.

ABD ve Japonya'dan farklı olarak, Batı Avrupa, türdeş bir kapalı merkez değldiir. Batı Avrupa (özellikle ekonomi alanında) daha ziyade tedrici ve çelişkili bir entegrasyon süreci yaşamakta olan bir devletler grubudur.

Önümüzdeki onyıllarda, Batı Avrupa, herhalde, şu veya bu tarzda daimi politik entegrasyon biçimleri yaratma yolunda girişilecek denemelere rağmen, kendi ulusal-devletsel yapılışını genellikle koruyacaktır. Batı Avrupada ulusların üstünde «devlet-üstü» bir şey yaratma fikri hayaldir. Bu böyle olsa da, AET'na dahil memleketlerin dış politika doğrultularında belirli bir koordinasyon sağlama eğiliminin gitgide güçlenmekte olduğunu gözden kaçırmamak gerekir.

eryalist
bet
zleri

ÜÇÜNCÜ RAKİP JAPONYA

Günden güne bağımsız bir emperyalist rekabet merkezi haline gelmekte olan Japonya, şimdilik elbette diğer iki merkez gibi etki alanlarına sahip değildir. Bundan başka, bu ülke, ekonomik potansiyelinin kesin ölçüleri bakımındana da ABD'den ve AET'dan bir hayli geridedir; fakat sağladığı ekonomik gelişme tempoları bu farkı mütemadiyen azaltmaktadır.

Japonyanın diğer kapitalist memleketler arasındaki etkisi, daha çok onun olağanüstü sağlam dış ticaret mevzilerine dayanmaktadır.

Japon tekelci sermayesinin ekonomik stratejisi, düne kadar olduğu gibi, bugün de öncelikle ekonomik gelişmede azami tempolar sağlamaya yöneliktir. Amaç, dünya kapitalist ekonomi sisteminde evvelce nispeten zayıf olan mevzileri kısa bir süre içinde güçlendirmektir.

Japon emperyalizmi egemen çevreleri İkinci Paylaşım Savaşı yenilgisinden bazı ibret dersleri çıkarmış, bütün dikkatlerini emperyalist yayılmanın ekonomik biçimleri üzerinde yoğunlaştırmışlardır. Bu ülkede gayri safi milli hasılada askeri harcamaların payı diğer emperyalist ülkelerdekine kıyasla daha küçüktür. Bu da hızlı tempolarla ekonomik gelişmeyi yardımlayan etkenlerden biridir.

Yerli akaryakıttan ve ham maddelerden hemen hemen büsbütün yoksun olan Japonya için, ihracat ticareti ,ekonomik gelişmenin her zamankinden daha fazla zorunlu koşuludur. Bunun için, Japon tekelleri, sürüm pazarları peşinde, rakiplerinden daha çetin bir mücadele yürütmektedirler. Bununla beraber, dış ham madde kaynaklarına rakiplerinden daha fazla bağlıdırlar. Bütün bu nedenlerle, Japonya, dünya kapitalist ekonomi sistemi ve öncelikle ABD içindeki bunalım durumları karşısında özellikle duyarlıdır. Aynı zamanda, Japon tekelleri, ABD'nin Çin-Hindi'ndeki saldırısından hiç de azımsanmıyacak ekonomik çıkarlar sağlamışlardır. Şimdi, bu tekeller, herhalde, Vietnam halkının zaferi sonucu olarak ABD'nin Güney Doğu Asyada itibarını yitirmesinden yararlanacak ve bu bölgeye daha çok sokulmaya çalışacaklardır.

BAŞLICA ÇATIŞMA ALANLARI

Üç büyük rekabet merkezinin meydana gelmesi, emperyalistlerarası çelişkilerin bir hayli keskinleşmesine yol açıyor. Bununla beraber, şöyle bir durum ortaya çıkıyor: Ayrı ayrı merkezlerin özel çıkarları ile genel emperyalist çıkarlar çatıştığı zaman, daha çok, öz çıkarların yeğlenmesine yatkınlık gösteriliyor. Üç merkez o kadar büyük ekonomik potansiyele sahip buulnuyorlar ki, aralarındaki rekabet, yalnız dar anlamda ekonomi üzerinde değil, tüm dünya kapitalist ekonomi yapısı üzerinde etki gösteriyor.

Ancak, örneğin, dış ticaret ve döviz ilişkileri alanında, üç merkezden hiç birinin kendi çıkarlarını sağlıyabilmek için yeterli gücü kendinde bulamadığı bir durum ortaya çıkmıştır. Fakat, öte yandan, üç merkezden her biri, sorunların yalnız kendi çıkarına çözülmesi için çabalayan tarafın denemelerini sonuçsuz bırakabilecek kadar güçlüdür. Bunun içindir ki, merkezler arasında kuvvet dengesini yansıtan uzlaşmalı kararlar çözüm normu olarak kalmaktadır.

Ve sonuncu olarak, emperyalistlerarası çelişkilerde görülen yeni özellik bunların komple karakteridir. Ekonomi, ticaret ve döviz politikası alanındaki çelişkiler, politik ilişkileri de, blok sistemleri yapısını da etkilemektedir. Ve bunun tersine, dış politika alanında veya askeri alandaki ortak veya özge amaçlar ve çıkarlar da, kendi başına, ekonomik çelişkilerin çözümüne yanaşım tarzı üzerine etki yapmaktadır.

ABD, kapitalist dünyada hegemonyasını güçlendirmeye çalışırken ve mevzilerinin daha fazla zayıflamasına göz yummayı aklından bile geçirmezken, genişliyen Ortak Pazar ve Japonya dünya kapitalist ekonomi sistemi içinde ve dünya politikası sorunları üzerindeki etkilerini arttırmak üzere enerjik olarak çalışmaktadırlar. Bundan ötürü, üç emperyalist rekabet merkezi arasındaki çelişki ve çatışmalar daha da sertleşecektir.

V. İ. Lenin bu rekabet mücadelesinin yasasını keşfederek şunları yazmıştı: «... Kapitalizmde etki, menfaat ve sömürge vb. alanlarının bölüşülmesinde, bölüşmeye katılanların gücüne görelik, genel ekonomik, mali, askeri, vb. güce görelikten başka bir temel düşünülemez... Peki, yıllarca ve onyıllarca sonra emperyalist devletler arasında güçler oranının değişmez olarak kalması 'mümkün' müdür? Asla değildir.» Bugün V. İ. Lenin'in bu sözleri onyıllarca önce olduğu kadar aktüeldir.

Son zamanlarda emperyalizmin iç çelişkileri her şeyden önce kendi döviz sisteminde beliriyor. Bu sistem, ekonomik sarsıntıların bütün kapitalist dünyaya yayılmasına araç olan mekanizmadır.

1944 Yılından beri yürürlükte olan ve dolar için imtiyazlı bir durum garantileyen Bretton Woods anlaşması hükümleri, Amerikan sermayesine epeyce önemli çıkarlar sağladı. Bunun böyle olduğunu, ABD'nin uzun bir süre boyunca ödeme dengesi üzerinde yapılan bir tahlil apaçık gösteriyor. 1953-72 yılları döneminde bu ödeme dengesi açığı 69 milyar doları buldu. Bu açığın yaklaşık olarak beşte dördü ABD ulusal dövizi ile kapatıldı; bu da yabancı ülkelerde kaçınılmaz sonuçlarıyla birlikte muazzam miktarda dolar artıkları yığlmasına yol açtı. ABD tekelci sermayesi, diğer kapitalist ülkeleri kaplayan dolar çığından yararlanarak, oralarda gerçek bir sanayi impa ratorluğu kurma olanağına kavuştu.

ABD'nin rekbet gücünün nispeten zayıflaması Bemperyalist devletler arasında güçler oranının değişmesi, eninde sonunda Bretton Woods sisteminin kaçınılmaz çöküşüyle sonuçlandı. Böylece, kapitalist döviz mekanizmasının yeniden gözden geçirilmesi gereği ortaya çıktı. Ve bu sorun artık emperyalist rekabet merkezleri arasındaki mücadelede başlıca yeri alır oldu.

Döviz bunalımı ile yakından ilişkili bir diğer çatışma alanı da dünya kapitalist ticaret alanıdır.

Bu alanda da ABD'nin mevzileri bir hayli zayıfladı. Öyle ki, 1972 yılında Birleşik Amerikanın Japonya ile ticaretindeki açık 4,1 milyar doları buldu. Aynı yıl, iBrleşik Amerika, ilk defa olarak, AET ülkeleriyle ticarette borçlu durumuna düştü. Ortak Pazar'la ticaretteki açık (165 milyon dolar), İngiltere ile ticaret bilançosu da katılırsa, çok daha ciddi olacaktır.

ABD, çoğu defa «ticaret savaşı» adı verilen mücadele boyunca, rakiplerinin ticari-politik savunmasında gedik açabilmek üzere kuvvet toplamaktadır.

ABD'nin ticaret stratejisi sonucu olarak, genişletilmiş Ortak Pazar, özellikle preferns (imtiyaz sağlama) politikası yüzünden, Amerikan tekelleriyle sert bir çatışmaya girdi. Hele köy ekonomisi ürünleri ticareti, ABD ile AET arasında sürekli çatışmaların kaynağı oldu. «U. S. News and World Report» dergisi, haklı olarak, tarım politikası alanını «başlıca ekonomik cephelerden biri» diye nitelendiroy ve şöyle şöyle diyor: «AET gerçekte birçok Amerikan tarım ürününün Batı Avrupaya ihracını bir hayli sınırlayan aşırı derecede proteksiyonist bir genel tarım politikası uyguluyor.» Bu durum, derginin kanısınca, ABD'nin ticareti için çok önemlidir, zira «tarım ürünleri Amerikanın bütün ihracatının beşte birini teşkil etmektedir.»

Birleşik Amerikanın köy ekonomis için AET bugün de olağanüstü önemli bir sürüm pazarıdır. Bundan ötürü, «yüksek fiyatlar politikası»na son verilmesi isteği Vaşington tarafından uzun yıllardan beri AET'na karşı ticaret mücadelesinde önemli şartlardan biri olarak ileri sürülüyor. Ortak Pazar'ın genişletilmesi Amerikan çıkarlarına indirilen yeni bir ağır darbe oldu. Büyük Britanya, Danimarka, İrlanda'ya Amerikan köy ekonomisi ürünleri ihracı tutarı 1971 yılında 441 milyon dolar kadardı. AET fiyatlar sisteminin bu üç memleketi de kapsaması Amerikan ihracatına olumsuz etkiler yapacaktır.

Emperyalist rekabetin üç ana merkezinin meydana gelmesiyle, etki alanları mücadelesi de yeni bir düzeye yükselmektedir.

AET'nin uyguladığı preferans politikası, herşeyden önce Amerikan tekellerinin dış ekonomik alandaki hayati çıkarlarını tehdit ediyor. İşleme tabi ülkeleri kendi edinimlerini AET'na bırakmaya zorlıyan preferans (imtiyaz sağlama) anlaşmalarını ABD kesinlikle protesto etti. Zira AET'nun dış etki alanını genişletme eğilimleri herhalde azalmıyacak ve diğer devletlerle preferans anlaşmaları yakın gelecekte kaldırılmıyacak, bu alandaki çatışmalar kaçınılmazlıkla sertleşecektir.

AET'nun politikası, dünya kapitalist iktisat sisteminin eşi görülmedik biçimde bölgeleştirilmesi yönünde geliştiğinden, topluluğa karşı duran bloklar meydana getirilmesi ihtimali vardır.

Emperyalistlerarası çelişkilerde bugünkü keskinleşme, bir de genellikle enerji bunalımı problemi ve özellikle de petrol durumu ile bağlıdır.

Daha 1970 yılında, ABD, Kanada, Japonya ve aynı zamanda Batı Avrupa ülkeleri her gün toplam 4.3 milyon ton petrol harcıyorlardı ve bu gidişle 1980 AET bugün gerekli petrolün % 97.5'ini ithal etmek yılında günlük ihtiyaçları 7.6 milyon tonu bulacaktı. zorundadır. Birleşik Amerikada da petrol ithali talebi hızla artamktadır. Bütün bunlar, sosyalist olmayan dünyanın en önemli petrol çıkarım merkezlerinde, özellikle Arap ülkelerinde, etkili olma mücadelesinin şiddetleneceğini göstermektedir.

AET, preferans anlaşmaları ve mümkün oldukça da ortaklık anlaşmaları bağlayarak, Yakın ve Orta-Doğunun petrol çıkaran ülkeleri üzerine de etkisini yayma çabasındadır. Bu denemeler, Petrol İhraç Eden Arap Ülkeleri Örgütü (OPEC) üyelerinin, son zamanlarda aldıkları birçok kararın gösterdiği üzere, bir ileri hareket politikası gütmeye başladıkları koşullar içinde yapılmaktadır.

Dünya politikası sorunlarıyla ilgili çelişkiler de vardır. Ekonomik alandaki bu temelli çelişkilerin ve diğer çelişki ve çatışmaların fonu üzerinde., üç emperyalist rekabet merkezi varlığının, bu merkezleri oluşturan ülkelerin dünya politikası ana sorunlarıyla ilgili görüş ve tutumları üzerinde günden güne daha büyük bir etki yapmakta olduğu elle tutulurcasına görülmektedir. Bununla ilgili olarak, H. Kissinger'in 1973 Nisanında Başkan Nikson adına yaptığı açıklama, yani Japonyanın da katılacağı bir «Yeni Atlantik Yasası» gerekliliği hakkındaki sözleri gayet anlamlıdır. H. Kissinger, Birleşik Amerika'yla bağlaşık ülkelere seslenerek, ortaya çıkan problemlere bir politik çözüm aranması çağrısında bulunmuş ve özetle şöyle demiştir: «Biz özel ve genel menfaatlerimiz arasında yeni bir denge sağlamalıyız.»

ABD'nin bu girişimine karşı Batı Avrupa devletleri hükümlerinin soğuk davranmaları yeni çatışmaların olgunlaşmasına tanıklık ediyor. Şu var ki, bir yandan, bütün bu ülkelerin NATO'yu ayakta tutmakta ve askeri-politik bakımdan güçlendirmekte prensip itibarıyla ortak çıkarları olduğu gerçeği de gözden kaçırılmamalıdır. ABD bundan böyle de hegemonyasını korumak niyetindedir. Öte yandan, Batı Avrupa kapitalist ülkelerinin, gerek ABD'yle ilişkilerde, gerekse genellikle dünya politikasında daha bağımsız ve daha önemli bir rol oynama özen ve çabaları da görmezlikten gelinemez.

Bu yargıları, özellikle, «AET bugün yalnız, bölgesel çıkarlarını savunmalıdır ve ABD'nin 'tüm çıkarlar'ı temsil etme hakkı var mıdır» sorunu üzerindeki tartışmalar da doğrulamaktadır. Genişletilmiş Ortak Pazar'ın yayılma eğiliminde yalnız Afrika ve Yakın-Doğuya yönelmekle kalmayıp ABD'nin kendi çiftliği saydığı Latin Amerikaya da sokulmaya can attığı bir gerçektir.

Çıkarların böylesine ayrımlaşması halinde, şu veya bu problemlerin çözümü için hangi biçim ve metotlar aranırsa aransın, ancak geçici ve kısmi çözüm kararları sözkonusu olabilir. Rakiplerin çıkarları arasındaki temelli karşıtlığın giderilmesi imkansızdır.

EMPERYALİST REKABET VE İŞÇİ SINIFININ DURUMU

Emperyalist rekabetin üç ana merkezi arasında çelişkilerin keskinleşmesi, elbette, halk yığınlarının durumunu ve tekellerin egemenliğine karşı yürüttükleri mücadele koşullarını da etkiliyecektir.

Rekabet şiddetlendikçe tekeller, işletmelerde işçileri ve hizmetlileri sömürme hızını da durmadan arttırıyorlar. Bu ana eğilim, kapitalist ülkelerde işçi sınıfının çetin mücadelelerle bazı geçici tavizler elde ettiği zamanlarda hiç bir surette azalmıyor.

Kapitalist dünyayı saran enflasyonun sonuçları, işçiler için daha önemlidir ve iç emperyalist rekabetle dolaysız olarak bağlıdır. Bugün enflasyon, kapitalistlerin rekabet mücadelesinin ve emperyalist yayılma politikasının yükünü emekçilerin sırtına yüklemenin başlıca biçimi olarak belirtmektedir. Bu da sınıf mücadelesinin şiddetlenmesine yardım etmektedir. Örneğin, Federal Almanya'da diğer büyük kapitalist ülkelerde olduğu gibi, gündeliklere hayat pahalılığına göre bir zam yapılması vb. istekleri yaygındır. Grev ve grevci sayısındaki büyük artış, yığınsal anlaşmazlık ve çatışmaların keskinleşmesi süreci yansıtmaktadır. Öyle ki, 1950'lerde her yıl ortalama 10 milyon kişi grev yapmışken, 1960'ları sonunda grevci sayısı 20 milyona çıkmıştır. 1973'ün yalnız ilk üç ayı içinde kapitalist dünyada 25 milyon kişi grevlere katılmıştır.

Kapitalist ülkelerde işçi sınıfının mücadelesi günden güne daha da belirginleşen yeni nitelik çizgileri kazanıyor. Bu mücadelede gözde görülürcesine artan bir enternasyonalleşme vardır ve bu süreç öncelikle uluslararası tekellere karşı yapılan ortak çıkışlarda belirtmektedir.

FAŞIZME KARŞI MÜCADELEDE GENÇLİĞİN BİRLİĞİ

Bu gün ülkemizdeki sol hareketin dağınıklığı ve tekkeci zihniyetlerin yaygınlığı sınıf mücadelesi temeli üzerinde yükselmesi gereken genel Anti_Faşist mücadeleyi zayıflattığı gibi özel olarak genç liğin anti-faşist mücadelesininde etkinlik kazanamamasına neden olmaktadır.

Çünkü gençliğin devrimci mücadelesi sosyalist teorinin ışığında yürümek zorundadır, bu da kaçınılmaz olarak gençliğin mücadelesi içinde sosyalist kamptaki bölünmelerin yansımasını getirir. Devrimci gençliğin en geniş birliği sıhhatli bir şekilde ancak Türkiye solunun birliğiyle olacaktır.

Fakat bu durum soldaki her klik, her parti ve ya her siyasi düşünce yoğunluğuna önce kendi küçük tekkesini kurma ve sonra da göstermelik birleş me yolları arama hakkı vermez.

Gençliğin bu gün anti emperyalist ve anti faşist çizgide tek ve geniş gençlik yığınlarına dayanan bir örgüte ihtiyacı vardır. Faşizme karşı gençlik mücadelesini her zaman için sosyalist mücadeleden soyut layarak düşünmemeli fakat aynı zamanda gençliğin mücadelesiylede sosyalist mücadeleyi karıştırmamalı ve bunları asla bir tutmamalıyız. Partileri asla kop ya etmeye çalışmamalı ve örgütsel bağımsızlık sonu na kadar korunmalıdır. Dimitrov'un şu sözlerini hatırlamakta fayda vardır. *«Faşizme karşı mücadeleyi yürütmek ve serbest bağımsız ve güçlü Bulgaristan'ın kurulmasındaki yüce görevini yerine getirmek için halk gençliğimizin politik, kültürel, ilerici birleşik etkin anti-faşist bir örgüte ihtiyacı vardır. Her siyasi partinin kendi alt bölümü olarak partigençlik örgütünün kurulmasını öngören geçmişin pratiğine bir son vermek zamanı gelmiştir. Bu günkü şartlarda gençlik güçlerinin bu denli bölünmesi ancak vatan cephesi ve Tarihi Ekim davasının düşmanlarına yarar.»*

Bugün devrimci gençlik olarak şu andaki görevimizin herşeyden önce kendi birleşik anti-faşist cephemizin yaratılması olduğunun bilincindeyiz. Ve bu birliği baltalayıcı her türlü engelle de sonuna kadar mücadele etmeli, bu konuda karşımıza doğmalarla, kalıplarla ön yargılarla veya art niyetlerle çıkanı geri çevirip tekkeci zihniyetlerin sahte birlik maskelerini düşürmeliyiz. Çünkü faşizme karşı mücadelede devrimci gençliğin birliğinin sağlam bir şekilde kurulması ancak bu konudaki sapmalarla, bur juva ve küçük-burjuva ideolojileriyle etkili bir mücadele sonucunda gerçekleşecektir. Birleşme çabalarında karşılaşılan durumlar pratikte bu gerçeği açıkça göstermiştir.

İleri'nin ikinci sayısının ikinci sayfasındaki Koordinasyon Komitesinin yazısını okuyan arkadaş lar Tüm gençliğin birleşme çabalarından ve Aydınlık grubunun bu birliği sabote etme çalışmalarından haberdar olmuşlardır. Bu konuyu biraz derinleştirmekte yarar vardı.

1974 yılı Nisan ayında Ankara Demokratik Yük sek Öğrenim Derneği kurulduğu ve bir süre sonra üst forum toplantılarının yapıldığı, onbir kişilik yürütme komisyonunun seçildiği zamanlarda bütün bu faaliyetlerde yer alan Aydınlık Grubuna bağlı arkadaşlar daha sonra Yurtsever Gençlik Derneğini kurdular. (Şimdiki adıyla Devrimci Gençlik Birliği) Ayrı bir dernek kurma gerekçelerini de şöyle ifade ediyorlardı. *«ADYÖD ilkeli birlik temeline dayanmayan, etkin bir anti_faşist ve anti_emperyalist mücadele vermeyen revizyonist bir örgüttür.»*

Halbuki dönem tüm devrimci gençliğin faşizme karşı birleşme dönemiydi ve ADYÖD'e katılan devrimciler bu gerçeğin bilincinde olarak ve gençliğin gücünün bölünmemesi için azami çabayı gösterek katılmışlardı.

İlkesiz Birlik (!) meselesine gelince; ilkeler elbette vardı ama doğaldırki bunlar sosyalist partilerin birleşme ilkeleri gibi ve detaylı olamazdı. Bu ilkeler Demokratik merkeziyetçilik esasına dayanan ve örgütsel bağımsızlığı olan bir gençlik derneğinin anti_faşist ve anti-emperyalist her unsuru kapsaması gerekliliğinden hareketle onun sosyalist bir örgüt olmadığı fakat yönetimde sosyalistlerin olması gerektiği genel ilkeleriydi. Ve gençliğin halkın mücadelesinin yanında ve onun en aktif bir destekleyicisi olacağı bir kez daha belirtilmişti.

Bu ilkeleri yeterli bulmayanlar kendi küçük tekkelerini açarak gençliğin gücünü bundan sonra res men böleceklerini ifade etmiş oldular.

Ankara'da yapılan Tüm Türkiye Gençlik Dernekleri toplantısında (Bkz. Bağımsızlık ve Demokrasi İçin İleri, Sayı : 2, Sayfa:2)

Toplantı öncesi birtakım kulis faaliyetleri ve muhtırası bir ibldiriyle toplantıya katılıp ondan sonra da gençliğin örgütlenmesinde asgari temel ilkeler diye üzerinde fırtınalar kopardıkları o meşhur oniki ilke meselesi. Koordinasyon komitesinin kuruluşu bu arkadaşların da o komitede yer alışları, ve daha sonra da birkaç dernekle beraber alelacele bir federasyon kurduklarını açıklamaları ve toplantının tahrif edilmiş bir özetini bildiriye açıklamaları arkasından Aydınlık dergisinin çıkışı ve ilk sayısında tam sayfa olarak ADYÖD'e yapılan eleştiriler (!) dar dükkancı zihniyetle anti-faşist mücadeleyi zayıflatmaları.

Ve işin ilginç yanı bütün bu sorumsuz, bölücü hareketleri yaparken de «Faşizme karşı birlik», «İlkeli Birlik» çığlıklarının arkasına gizlenerek güya ADYÖD'ü bölücü göstermek için birlikten yanaymış gibi görünmeleri.

(Bütün bunlara sosyalist tavır diyemememiz haklı olarak bu beylerin sosyalist ahlâktan da yok sun olduklarını somut olarak gördüğümüz içindir.)

Bu gün Türkiye'de gençliğin tek ve geniş anti_faşist ve anti-emperyalist bir örgüte ihtiyacı olduğunu bilen bu beyler acaba neden bir ikinci dernek kurarak faaliyet gösteriyorlar. Bu sorunun cevabı açıktır. Çünkü kendi yanlış ideolojilerinin böyle bir örgütte fazla taban bulamayacağını, kendilerinin çok azınlıkta kalıp «eriyeceklerini» bildikleri, sosyalist mücadeleyle gençlik mücadelesini karıştırdıkları açıkcası üstü kapalı bir biçimde sosyalizmi ve Dimitrov'u inkar ettikler için.

Bu gün devrimci gençliğin doğru çizgide yükselttiği mücadelede «erime» tehlikesiyle karşı karşıya kalarak ayrı bir tekke açan sadece Aydınlıkçılar değil, İlke ve Kitlecilerinde tavırları pek farklılık göstermemektedir. Yayın organlarının son sıralarda sürekli olarak ADYÖD'e ve İYÖKD'e çatmaları herhalde bu beylerin eleştiriyi pek fazla sev diklerinden olmasa gerek. Bunun altında yatan gerçek ise Genç Sosyalistler Birliği adını verdikleri parti gençlik örgütü tipi bir dergahın açılması ve bunun için taban yaratma çalışmaları. Türkiye Sosyalist İşçi Partililer bu örgütün nitelikleri de şöyle ifade ediyorlar; «Sosyalistleri kitlelerle kaynaştırmalı, en geniş gençlik yığınlarını kapsamalı, sosyalist militan yetiştirmeli vb.» Peki bu gün yüksek öğrenim derneği tipi dışında kurulan gençlik dernekleri ne tip örgütler ve nitelikleri nelerdir bunu hiç düşündülermi acaba?

Bu gün birkaç şehir dışında hemen hemen Türkiye çapında yaygınlık kazanan bu tip gençlik örgütlerini TSİP'lilerin inkar etmelerinin altında acaba hangi gerçek yatmaktadır? Bu gerçeğin ne olduğu belli. Bu derneklerin hemen hemen tamamına yakın bir kısmı TSİP'i sosyalist bir parti olarak görmemekte ve tavırda bu partiye bağımlılığı değil de işçi sınıfı düşünce ve hareketine bağımlılığı kabul etmektedirler. (Ama TSİP'e karşı olan bu ta vır Sosyalist harekette Parti ve onun öncülüğünü inkar etmek demek değildir.) Eh TSİP'lilerin de kendi insiyatifleri dışındaki sosyalist gençlik örgütlerini sosyalist saymamalarına hak vermek gerekir (!) Partinin kuruluşu sırasında yapılan demagojiler bütün mücadele sanki yeni başlıyormuş ve buda onlar tarafından başlatılıyormuş havaları bu gün gençlik mücadelesi konusundaki tavırlarında da aynı. Aynı yavan tavır ve aynı kafakolcu taktikler ve işin garibi bunlar da birlik çığlığı atıyorlar ve Kitle gazetesinde sağolsunlar bizim adımıza Aydınlık'çılara veryansın edip birliğimizi koruyorlar (!. Aynı gazetenin iki santim yukarı sütununda ise sosyalist gençlik örgütünün gerekliliğini ve TSİP'e tavırda bağlı olması gerektiğini okuyoruz. (Tavırda bağlı (!)) Fazla uzatmaya gerek yok. Kitlenin geçen haftaki sayısında (Sayı 39, 24 Aralık) Aydınlıkçılar için söyledikleri tamamen doğru fakat ufak bir ilave ile. Bu eleştiriler kendileri içinde geçerli bizce. Geçmişte TİP çizgisindeki sosyalist gençlik örgütünün (SGÖ) tavrından pek farklı değil kendi tavırları.

Sosyalist teoriyi kullanarak ve tahrif ederek sürekli faşizme karşı birlik çığlıkları atan ve arkasından kendi kadro örgütlerini kuran bu azınlıklara gene Dimitrov'u hatırlatmakta fayda var. Şöyle diyor usta : *«Bütün anti faşist gençliğin tüm güç lerinin birleşmesinde ve örgütlenmesinde yarar vardır. Arkadaşlar bunun için kapitalist ülkelerde emekçi gençliğin hayati çıkarlarına yabancı olmayan yeni tip kitle gençlik örgütlerinin kurulmasını partiyi kopya etmeden gençliğin tüm çıkarları için savaşacak olan, onu sınıf kavgası proleter enternasyonalizmi ruhunda eğitecek olan örgütlerin kurulmasına giden yollar çalışma biçimleri ve metodları bulmamız gerekir.»*

Kanımızca ustalar genç partili militanlara (!) kendilerinin hakim olmak için dar kadro veya tabela örgütlerini kurmaya değil kitle örgütlerinde çalışmaya ve kitle örgütleri içinde mücadele etmeyi ve bu tip örgütlerin kurulması için çalışmaları gerektiğini göstermişlerdir. Yoksa bu örgütlerin gücünü parsa toplamak için bölmeye çalışmalarını değil. Ve bu gün görülen bu bölücü tavırlar hiçbir teorinin ve entellektüel gevezeliğin arkasına gizlenemiyecek kadar açıktır.

Bu Tavırlara Karşı Mücadelemiz Nasıl Olmalıdır?

Bu tavırlarla etkili bir şekilde mücadele edebilmemiz için önce bu tavırların kaynaklandıkları mad di temelleri ve teoriyi en iyi bir şekilde bilmeliyiz.

Herşeyden önce ve her türlü engele rağmen faşizme karşı güç birliğini ve gençliğin birleşik cephesini yaratma yolunda sonuna kadar gayret göstermeye devam etmeliyiz.

Türkiye çapında örgütsel planda genel birlik sağlanana kadar eylem platformunda organizasyonu ve güç birliğini gerçekleştirebilmeliyiz. Bu konuda grupçu zihniyetlerle hareket edenleri derhal kit leler önünde teşhir edebilmeliyiz.

Bu birliği yaratma çalışmaları bu gün de sürmektedir. Ve safraların, bölücü ve sekter unsurların elenmesi ile bu birliğin daha dağlıklı ve sağlam temelli bir birlik olacağı muhakkaktır. Hareketin dışına atılan bölücü unsurların, kitlelerden tecrit edilen ve edilecek olan bu azınlıkların sahte birlik çığlıkları ise amacına erişemiyecek yani gençliğin sağlam birliğini bölemiyecektir. Devrimci gençliğin dinamik mücadelesi onu dar tekke sınırları içinde değerlendiren statik kafaları ve görüşleri tarihin çöplüğüne atacaktır.

Bunun yanında temel mücadele alanı olarak gençliği seçen ve hâlâ gençlikten bir parti yaratma düşüncesinde olan ve çabalarına girenleri görebilme li ve bu konuda son derece titiz olmalıyız.

Kitlelerin istek ve ihtiyaçlarını dile getirecek olan doğru sloganlar atabilmeli, yerinde ve zamanında koyulacak eylemlerle, ve yoğun bir ajitasyon propaganda çalışmalarıyla kitleleri etkileyebilmeliyiz.

Parsa toplamak için sol sloganları atanları ve hareket olsun da ne olursa olsun diyerek sorumsuzca davrananları da kitleler önünde teşhir ve onları tecrit edebilmeliyiz.

Gençliği onun maddi ve kültürel çıkarlarının savunulması uğrunda yürütülen günlük pratik mücadele yoluyla devrimci kavga için kazanıp çekebilmeli ve bu kavgayı gençliğin devrimci eğitimiyle birleştirebilmeliyiz.

Kısaca tüm gençliği anti_faşist ve anti_emperyalist bir cephede toparlama çalışmaları faşistleri kitlelerden tecrit edeceği gibi sapmaları da bölücü tavır alanlarıda kitlelerden tecrit edecektir.

Daha atılan ilk adımlarda bile bu gerçek somut olarak görülmüştür. Ve gene görülmüştür ki Türkiye gençliğinin anti-faşist bir cephede birleşme çalışmaları işçi sınıfı hareketinin birliği çalışmalarına da çok şey katacaktır. Özellikle emekçi gençliği örgütleme çalışmaları hız ve yoğunluğu kazandığı zaman bu sorun daha açık bir şekilde görülecektir. Sözlerimizi genç Dimitrov'un öğütleriyle bitirelim: *«... Bu nedenle savaş bayrağı altında, fabrika, maden ve yapımevinde çalışan kırsal bölgede yaşayan, lise ve üniversitede okuyan gençliği toplayarak, işçi sınıfının ve emekçi köylülerin güçlerini birleştirmek sendikal birliğe varmak ve genç lik hareketinin birliğini sağlamak için bütün zorluklara ve engellere rağmen yılmadan hareket ediniz.*

Proletarya egemenliği için bağımsız gençlik örgütlerinin varlığı, onların ihtiyaçları, çıkarları ve hakları için daha etkin bir şekilde mücadele ediniz.

Gençliğinizin, mutluluğunuzun ve geleceğinizin azgın düşmanı olan Faşizme karşı sapma dek cesur savaşçılar olunuz.

Unutmayınki devrimci kavga düşüncesinden, yiğitliğinden uzakta, düşmanlara karşı zafer kazanılamaz....» (Dimitrov, Gençlik İçin Notlar, Sf: 74)

EMİN TANRIYAR
ADYÖD BAŞKANI

Yaşasın Demokratik Üniversite Kavgamız

(Akademik - Demokratik haklar için bir forum yapılan FEN Fakültesinde, konuşan İYÖKD üyesi arkadaşın konuşmasını aynen yayınlıyoruz.)

Bugün buraya toplanmakla demokratik haklarımızdan en doğalı olan toplanma hakkını kullanmış oluyoruz. Bu hak ki diğer demokratik haklarımızı da kullanmamıza olanak sağlayacak, akademik-demokratik mücadelemizde bizi bir adım daha ileriye götürecektir. İlkinde sağlanamayan yüzde 60 çoğunluğu sağlayabilmek için yarın ikinci ve son temsilcilik seçimi yapılacaktır.

Seçeceğimiz temsilci arkadaş, fakültemizin öğrencilerini bütün merciler önünde temsil edecek. Dekanlıkta, Fakülte Yönetim Kurulunda, basında, işçi örgütleri karşısında, gençliğin devrimci kavgasında kısaca bütün akademik-demokratik mücadelesinde adımıza söz ve karar sahibi olacaktır.

Bu sorumluluğu yüklenecek arkadaşlarımızın sayısı az değildir. Bunu vereceğimiz yetkiyle yapabileceği de ortadadır. Ancak bu konuda işin önemi ile orantılı titizlik gösterilmesi gerekir. Temsilcilik görevi bir heves işi değildir. Sorumluluğu temelinden kavramak zorunludur. Çünkü fakültemizin sorunları ülkemizin sorunlarından soyutlanamıyor. Nasıl ki ülkemiz dünyadan ayrı düşünülemiyorsa.

Bugün ülkemizin dünya platformundaki yeri nedir? Ülkemiz bugünkü yapısından nasıl kurtulur? Bunun için yapılması gerekenler nelerdir? Ülkemiz gençliğinin aktif bir bölümünü teşkil eden bizler ne yapabiliriz? Bu sorulara bizi ilgilendirdiği ölçüde, daha doğrusu sorunların çözümüne yardımcı olabileceğimiz ölçüde cevap vermek durumundayız.

Ülkemizin emperyalist sistem içindeki yeri nedir?

Ülkemiz Türkiye, Emperyalizmin 3. Bunalım döneminde, emperyalist-kapitalist blokun sömürülenler zincirinde geri bırakılmış bir ülkedir. Bu geri bırakılmışlığın etkisini ekonomisinden, politikasına, siyasetinden kültürüne kadar her alanda görmekteyiz.

Avrupanın çeşitli ülkeleri sanayi atılımlarını yaparak kapitalist gelişme yolunu tuttukları zamanda Osmanlı toplumu merkezî feodal yapısı nedeniyle bu esnekliği gösteremedi. Buna bağlı olarakda kapitalist üretim ilişkilerinde bulunan ülkelere hammadde sağlayan yarı sömürge durumuna düştü.

Emperyalizm kapitalist aşamaya geçememiş tüm ülkeleri kendine bağımlı hale getirerek sömürüyü sistemleştirdi. Türkiye de bunun sonucu olarak bu sömürü zincirinin bir halkasını oluşturdu.

Günümüzde emperyalizm içsel bir olgu olarak ülkedeki hâkim sınıflarla tamamen bütünleşmiştir. Oligarşik diktalarını oluşturmuş, ekonomisini askerîleştirerek alabildiğine tahakkümünü sürdürmektedir.

Bu düzen ki; kan, savaş, sömürü üstüne kurulmuş, halkları öldüresiye sömüren oligarşik diktaların ürünüdür. Kısaca sömürü, geri bırakılmışlıkla bütün topluma damgasını vurmuştur.

Ülkemizin bütün kaynakları sömürüye, vurgunculuğa alabildiğine açık tutulmaktadır. Çalışanlar gittikçe yoksullaşırlarken, onları sömürenler gittikçe palazlanmakta, milyonlarına milyonlar katmaktadırlar.

Halkımız bu sömürü ve baskı mekanizmasına karşı doğal olarak tepkisini gittikçe arttırmaktadır. Ülkemizin bugünkü yapısından nasıl kurtulacağı sorusunun yanıtı ise; halkımızın emperyalizme ve onun içerdeki temsilcisi, onunla bütünleşmiş olan oligarşik diktaya karşı beliren tepkisinde gizlidir. Halkımızın duyarlılığı, devrimci tavrı gün geçtikçe açıklık kazanmaktadır. İyi şeylerin, kendi iktidarının özlemi içindedir. Kendi iktidarını kuracağından kimsenin şüphesi olmasın.

Bizler kimleriz ve görevlerimiz nelerdir?

Biz önce öğrenciyiz. Sınıfsal köken olarak da küçük burjuvayız. Gerek öğrenci, gerek sınıfsal yerimiz olarak çözümü gereken önemli sorunlarımız var. Yanlız önce şunu biliyoruz ki sorunlarımızın gerçek çözümü ancak halkımızın tüm sorunlarının çözülmesine bağlıdır. Bizlerin sorunları onların sorunlarının bir parçasıdır. Halkımızın sorunları çözülmedikçe bizim sorunlarımız da çözülmeyecektir. Çözülür gibi olan bir başka sorunu getirecektir. Nasıl ki getirmekte ise. Öyleyse sorunumuz değil sorunlarımız vardır. Bunlar bizim tek başına üstesinden geleceğimiz sorunlar değildir. Halkın sorunlarına çözümde yardımcı olmak kendi sorunlarımızın çözümü için çalışmak demektir. Fakat kendi sorunlarımızı çözmeye çalışırken de halkımızın sorunlarının çözümüne yardımcı olduğumuzu unutmamak gerekir.

Sorunları bu bakış açısıyla ele almak zorundayız. Konuya bu açıdan bir yaklaşım getirilmedikçe sonuç almak olanaksızdır.

Öğrenciler kendi sorunlarını kendileri, öğretmenler kendi sorunlarını kendileri, basın kendi sorunlarını kendisi, gecekondu sakinleri, köylüler, işçiler kendi sorunlarını kendileri çözemezler. Sorunları olanlar, sorunları yaratanlara karşı birlikte çıkacaklardır. Bu iş bir bilinç işidir, yöntemi vardır. Ona uygun olarak yürütülür.

Ancak unutulmamalıdır ki bu doğru tutumu saptırmak için uygulanmayan yöntem kalmamıştır. «Öğrenciler kendi dersleriyle uğraşmalıdırlar.», «öğrenciler politikanın üstünde ve dışında kalmalıdır» önerileri konuya doğru yaklaşıma tepkidir.

«Kuzu gibi olun» diyor egemen sınıf bize, büyüyüp gelişince koyun gibi gütmek için. Evet, öğrencinin birinci görevi öğrenmektir. Ama neyi öğrenmek?

Bağımlılığı, mı, yoksa bağımlılığın şerefsizlik olduğunu mu? Haksızlığa boyun eğmeyi mi, yoksa haksızlığa karşı direnmeyi mi? «Gemisini kurtaran kaptandır» bireyci mantığını mı? Yoksa «demiri oya gibi işleyip hep beraber» diyen toplumcu düşünceyi mi? «Devlet malı deniz, yemeyen domuz» hırsızlığını mı? Yoksa «ortak malı yiyen domuz» namusluluğunu mu? «Boş vermişim dünyaya» diyen sorumsuzluğumu, yoksa «emek vermişim, kan vermişim boş veremem» diyen ciddiyeti mi? Evet hangisini öğreneceğiz?

Biz ne olacağız? Etliye sütlüye karışmayan miskin mi? Suya sabuna dokunmayan pis mi? «Evet, efendim»ci dalkavuk mu? Haksızlığın gözünü oyan ŞAHİN mi? Evet hangisi?

Ve biz nerede yer tutacağız? Sorunları yaratanların yanında mı, yoksa sorunları olanların yanında mı?

Bugüne kadar hep olumsuz yönde eğitilmemiz, yanında olmamız gerekenin yanında olmamamız için uğraşıldı. Bu iş bilerek, istenerek, plânlı ve maksatlı bir şekilde yapıldı. Bunu bunca olaylarla en açık şekilde gördük.

Şurası daima unutulagelmiştir: *Gençlik bir toplumun göstergesidir.* Aksayan, işlemeyen bir yan olduğunda sürekli ışık yakarak, sinyal vererek bu aksayan, işlemeyen yanı işaret eder. Bu ışık söndürülemez, sinyal susturulamaz. Bağımsızlığa gölge düşmüşse bu ışık yanar, bu sinyal çalar. Ufukta faşizmin belirtileri görülürse bu ışık yanar, bu sinyal çalar. Ezen var, ezilen varsa sarayda semiren ve sömürülen varsa, «haşhaş ekmeyin» diyen var, «başüstüne ekmeyiz» diyen de varsa bu ışık yanar, bu sinyal çalar.

Bugünkü eğitim düzenimiz nedir?

Eğitim; insanların düşünce ve davranışlarındaki değişimi sağlamaya çalışan ve bunu amaçlayan süreçtir. Tarihte olduğu gibi günümüzde de egemen sınıf kendine yararlı insan tipini yetiştirmek için eğitimi araç olarak kullanır. Hiçbir sınıflı toplumda egemen sınıf kendisinin kuyusunu kazacak; yani kendi dünya görüşünün tam zıttını savunacak insan tipini yetiştirmez. Tam tersine, kendi isteklerinin dışında yani kendi sınıfsal çıkarlarına aykırı bir eğitim sistemini savunan gerçek aydınlara karşı yoğun bir mücadele yürütür. Yakın geçmişimiz bunun en özgün örnekleriyle doludur.

Eğitimle, politik iktidar ikilisinin ve bu ikilinin karşılıklı ilişkilerin doğru konulması ve kavraması gereklidir. Eğer düzen bozuksa, çürümüşse kaçınılmaz olarak uygulayacağı eğitim sistemi de bozuk olur, çağdışı olur. İşte bu bozuk eğitim sisteminden ötürü de eğitim sistemimiz tüketicidir, asalaktır ve «dalkavuk» insan tipini yetiştirmeye yöneliktir.

Öyleyse;

Üretici sınıf ve tabakalar yani sınıfsal çıkarları egemenlerin sınıfsal çıkarlarıyla çelişenler eğitimin gerek özünü gerek biçimini düzenleyecek güce ve yetkiye ulaşmadıkça yani bu sınıf ve tabakalar kendi iktidarlarını kurmadıkça eğitimin üretken, ileriye dönük olmasını beklemek bir anlamda havanda su döğmektir, ülke ve çağ gerçeklerinin dışında olmaktır.

Bunun tersine bugünkü düzenimizin eğitim, kendi sınıfsal içeriğinden ileri gelen olağan ve kaçınılmaz bir sonuçtur. Eğitimimizin gerçek yaşamdan kopuk, bilgi aktarmacılığına dayanmasının açıklanması budur.

Bu bozuk eğitim düzeni içerisinde üniversite yöneticilerinin büyük çoğunluğunun görevlerini, görevlerine bağlılıklarındaki sorumsuzluklarını da teşhis edersek eğitim düzeninin kimlerden yana işletildiğini daha belirgin olarak saptarız.

Üniversitelere hâkim kadrolar sömürgen sınıfların borazanlığını üslenmiş olarak ilerici aydın güçler karşısında saf tutmaktadırlar. Bunlar topluma bir şey vermedikleri gibi çoğu özel sermayenin hizmetçiliğini ve propogandasını yapmak karşılığında geçinirler. Egemen sınıfın demagogluğunu yapan bu ulema tayfası sömürüyü meşrulaştırmaya çalışmakta öğretim yoluyla da kapitalist soygun metodlarını bizlere masum bir bilim gerçeği olarak sunmaktadırlar. Ve bundan dolayıdır ki Türkiye üniversiteleri bugüne değin modern bilim ve eğitimi verilerine ulaşamamıştır. Darülfünun olmaktan bir türlü kurtulamamışdır.

Halkın sorunlarına çözüm yolu getirecek sosyal ve ekonomik araştırmaları kapsayan kitap sayısı, bazı namuslu aydınların kişisel gayretleriyle oluşturdukları yapıtlar dışında hiç yoktur. Bu yönde çalışma yapılmaması bu ulemaların zamanlarını özel kliniklerinde, adliye koridorlarında, özel dev şirketlerin müşavirliklerinde ve benzeri yerlerde aldıkları sorumsuz görevlerinden ötürüdür.

Görevlerimiz ulusal sorunlarımızın çözümüyle de bitmiyor. Dünyadaki tüm ilerici gençlik örgütleriyle de organik bağlar kurup; halkları ezen saldırgan faşizme karşı mücadelede güçbirliği yapmamız gerekmektedir. Ayrıca yüzyılımızda dünya gençliğinin yüklendiği görevleri, onların bir parçası olduğumuz için öğrenmek durumundayız.

Günümüzde, dünya devrim sürecini belirleyen üç büyük ana gücün, yani sosyalist ülkeler topluluğunun, uluslararası işçi sınıfının ve ulusal kurtuluş savaşı veren ülkelerin dünya çapında büyüyen birliği ve eylemi, bütün çalışan halklara ve bu halkların ayrılmaz bir parçası durumunda olan gençliğe yepyeni olanaklar sunuyor. Onların üzerinde çok derin bir etki uyandırıyor. Sosyalizm ile kapitalizm arasındaki tarihsel savaş, gençliği emperyalizme, faşizme, ırkçılığa, sömürgeciliğe ve yeni sömürgeciliğe karşı yürütülen mücadelenin ön saflarına itmektedir.

Gençliğin eylemleri çağdaş burjuva toplumunun krizlerini yansıtmaktadır. Çalışan gençlik, özellikle kapitalist koşullar altında geleceğe umutsuzca bakan ve aşırı derecede sömürülen genç işçiler sınıf savaşına gün geçtikçe daha büyük bir güç olarak girmekte; sendikalara ve diğer demokratik örgütlere daha fazla katılmaktalar.

Geniş öğrenci yığınları, yanlız köhne bir eğitim sisteminin aksaklıklarına karşı, yanlız örgütlenme özgürlüğü için, yanlız eğitim kurumlarının yönetimlerine etkin bir biçimde katılabilmek için değil, aynı zamanda gerici egemen sınıfların politikasına karşı da başkaldırmaktadırlar.

Vietnam halkının savaşı ve emperyalizme karşı savaşın diğer kahramanlık örneklerinden ilham alan gençliğin gittikçe büyüyen bir kesimi barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için emperyalizme karşı yapılan büyük yığın eylemlerine fiilen katılıyor.

Artık gençlik, uluslararası politik değişimlerde önemli görevler üstleniyor. Gençliğin bu mücadelesini en başta Uluslararası Öğrenci Birliği ve Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu gibi milyonlara varan gençlik kesimini kucaklayan örgütler yürütüyorlar.

Biz ilericiler; yanlız ulusal düzeyde değil, dünya çapında da eylem birliğinden yanayız. Bunun için yukarıda isimlerini işaret ettiğimiz örgütlerle işbirliği yapmak, davranışlarımızı onların davranışları ile koordine etmek gücümüze güç katacaktır.

YAŞASIN HALKIMIZIN GURURU VE UMUDU YURTSEVER GENÇLİK!

YAŞASIN HALKIMIZIN ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST VE ANTİ-KAPİTALİST MÜCADELESİ!

1960'dan GÜNÜMÜZE GENÇLİK

— 4 —

30/EKİM/1964

MTTB Başkanı Çengel «1923'ün mutluluk ifadesi yüzümüzde yok» dedi ve yönetici kadroların yurdu yorgun hale getirdiğini söyledi.

2/KASIM/1964

Üniversiteli gençler bildiriler yayınlıyarak yöneticileri suçladı. Gerçeklerin ortaya çıkmasından korkanların «söz hakkı» tanımadığı aynı bildiride ileri sürüldü.

3/KASIM/1964

Üniversite anıtına siyah bir çelenk bırakan gençler İst. Üni. Merkez binası kapısına üzerinde «Çağı geçmiş düşünce» yazılı bir bant germişlerdir.

11/ARALIK/1964

Yüksek öğrenim gençliği üniversiteler Komitesi «Üniversite Reformu» için ayın 18'ine kadar mühlet verdi.

18/ARALIK/1964

Bugün yapılması gereken Reform mitingi ertelendi.

29/ARALIK/1964

Öğrenci kuruluşları başkanları ortak bir bildiri yayınlayarak Bütçe Karma Komisyonunda Gençlik teşkilâtları ile ilgili olarak ileri sürülen iddialar için «Bunu eski devrin ve geriçiliğin yeniden hortlaması şeklinde telakki ediyoruz» dediler.

11/OCAK/1965

Kendilerine Yedeksubaylık hakkı tanınmasını isteyen 26 ildeki Tekniker öğrencileri dersleri boykot ettiler.

12/OCAK/1965

Sakarya, Konya, Diyarbakır ve Adana Tekniker öğrencileri bir yürüyüş yaparak kendilerine yedeksubaylık hakkı tanınmasını istediler.

17/OCAK/1965

İstanbul'daki tekniker öğrencileri Sultanahmet'ten Taksim'e kadar bir yürüyüş yaparak, kendilerine bazı hakların tanınmasını istediler.

16/MART/1965

İki gün önce Zonguldak'ta vahşice kurşunlanarak şehit edilen iki işçi için İst. Üni. Merkez binası bahçesinde bir tören yapıldı ve olay şiddetle kınandı.

17/MART/1965

Siyasal Bilgiler Fakültesi Fikir Kulübü bir yürüyüş düzenleyerek Zonguldak'ta işçilerin kurşunlanmasını protesto etti.

12/MAYIS/1965

Politeknik Fakültesi Kanunu Tasarısının Mecliste reddedilmesi üzerine bir protesto yürüyüşü yapan gençlerle polis çatıştı, birçok genç yakalanarak gözaltına alındı.

27/MAYIS/1965

TMTF'li gençler şehrin çeşitli yerlerine yazılar yazarak ve pankartlar asarak Emperyalizmi protesto ettiler. Polis bazı gençleri yakalayarak gözaltına aldı. Yerlere yazılan bazı sloganlar şöyle:

«Bütün ezilmiş uluslar, ezenleri bir gün yok edeceklerdir.» «Türkiye'yi sömüren yabancı şirketler kahrolsun» «Kahrolsun Emperyalizm» «Petrol Millîleştirilecektir»

7/HAZİRAN/1965

Ankara'da Kızılay meydanında DÖNÜŞÜM dergisi satan gençlere gericiler saldırdı yaralananlar oldu.

11/KASIM/1965

Üniversiteye giremeyen gençler İstanbul ve Ankara'da gösteriler düzenlediler.

22/KASIM/1965

Üniversiteye alınmayan yüzlerce genç Millî Eğitim Bakanı Orhan Dengiz'in yolunu keserek istifa etmesini istediler.

9/MART/1966

Siyasal Bilgiler Fakültesine gelen Süleyman Demirel aleyhine gösteri yapıldı.

16/MART/1966

M. Ali Aybar Siyasal Bilgiler Fakültesinde konuşurken kendilerine Milliyetçi adını takan bir gurup öğrencilere saldırdı, yaralananlar oldu.

9/NİSAN/1966

İzmir'de bir gericinin Atatürk heykeline saldırması üzerine İstanbul'da yürüyüş yapan gençler polisle çatıştı. Gençlerden yaralananlar ve tutuklananlar oldu.

10/NİSAN/1966

Gençlik Atatürk için yürüyüş yaptı, yürüyüş sırasında Amerika, Rusya (!) ve Demirel protesto edildi.

14/TEMMUZ/1966

Üniversiteli gençler köylere dağıldı, gençler köylülere kalkınma yolunda rehber olacaklar.

13/AĞUSTOS/1966

40 Öğrenci 58 günde köylülere üç eser kazandırdı, ODTÜ öğrencileri Kutludüğün köyüne okuma odası, köy odası ve iki misafir odası yaptılar.

24/EKİM/1966

Tekniker Öğrencileri haklarını almak için ölüm orucuna başladılar.

1/KASIM/1966

TMTF ve TMGT başkanlarının sözvermesi üzerine 7 gündür ölüm orucu tutan Teknikerliler oruca son verdiler.

6/KASIM/1966

Üniversiteye giremeyen öğrenciler Rektör Egelinin odasını işgal ettiler. Polis öğrencileri zorla, coplayarak dışarı attı.

7/KASIM/1966

Hukuk Fakültesi öğrencileri belgenin kaldırılmasını sağlamak amacıyla boykota başladı.

8/KASIM/1966

Hukuk Fakültesi Dekanlığı okulu tatil etti.

16/KASIM/1966

Üniversiteye giremeyen öğrencilerin Rektörlük önüne kurdukları çadır polis tarafından zorla söküldü.

22/KASIM/1966

TMTF kongresinde kavga çıktı. Üçü ağır olmak üzere 18 kişi yaralandı.

25/KASIM/1966

TMTF'de Devrimci gurubu gece Gümüşsuyunda ve Ankara Caddesinde saldırıya uğradı, saldıranların «Nurcu» oldukları sonradan tesbit edildi.

(DEVAM EDECEK)

AVRUPA BARIŞ VE ÖZGÜRLÜK KOMİTESİ BİLDİRİSİ

Ülkü Ocakları Kapatılmalıdır...

Son aylarda, yurdumuzdaki demokrasi ve bağımsızlık mücadelesi yeni boyutlara varmıştır. Bir yandan ulusal bağımsızlık ve demokrasiden yana güçler faşizme karşı, emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadelesini yoğunlaştırıyor. Diğer yandan da gerileyen faşist güçler saldırganlıklarını arttırıyor. Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ilerici güçler üzerine faşist terör yoğunlaşıyor. Amerikancı Türkeş'in zorbaları, her gün yeni yeni cinayetler tertipliyor. Genç işçiler ve öğrenciler, faşizmin, emperyalizmin kurşunlarına hedef oluyor. Emperyalizm ve onun yurt içindeki işbirlikçileri bu cinayetleri körüklüyorlar. Ülkedeki gerici güçlerden, hükümetten, militarist klikten, polisten destek alan Ülkü Ocakları, bu kana susamış faşist yuvaları, işçilerimizin, gençlerimizin kanına giriyorlar. Ülkü Ocakları'nın son kurbanları, Aralık ayında öldürülen Hüseyin Örek ve İstanbul'da öldürülen Şahin Aydındır. Hüseyin Örek, CHP'li bir işçi, Şahin Aydın ise İstanbul D.M.M.A.'de öğrenci idi.

Bu da göstermektedir ki faşistlerin bu saldırıları devrimci işçilerimize, öğrencilerimize ve bağımsızlıktan, demokrasiden yana olan tüm yurtsever güçlere karşıdır. MHP'nin faşist saldırı çeteleri son aylarda grev yapan işçilere, toprak işgal eden köylülere, üniversitelere, öğrenci yurtlarına saldırılarını hızlandırıyor. Devrimci sendikalar, öğrenci örgütleri, meslek odaları, tüm ilerici örgütler, partiler, kuruluşlar, faşisterin bu saldırılarına karşı bağımsızlık ve demokrasi bayrağını yükseltiyor. İşçilerimiz, öğrencilerimiz, köyülerimiz ve halktan yana aydınlarımız, faşizme ve gericiliğe karşı elele, omuz omuza savaş veriyor. Bu savaş günümüzün savaşı. Gerici, faşist Ülkü Ocaklarını kapatıncaya, MHP komando çeteleri dağıtılıncaya dek sürecektir.

Emperyalizmin ve gericiliğin kanlı planlarının yurdumuzdaki uygulayıcıları, bu kaatiller cezasız kalmayacaklardır. En ufak demokratik ortama bile tahammül edemeyen çağdışı saldırganlara, bu halk düşmanlarına artık dur demenin zamanı gelmiştir. Bu somut kavgada tüm ilericilere, yurtseverlere, sosyalistlere, büyük görevler düşüyor .

Ülkü Ocakları kapatılmalı!

Faşist yuvalar yok edilmelidir!

KAHROLSUN FAŞİZM!

YAŞASIN ULUSAL BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ!

İNGİLTERE TÜRKİYELİ İLERİCİLER BİRLİĞİ,
LONDON EATİNG HOUSES İŞÇİ TEMSİLCİLERİ KOMİTESİ,
İNGİLTERE KIBRIS TÜRK ÖĞRENCİ FEDERASYONU,
AVRUPA TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR FEDERASYONU,
B. BERLİN TÜRKİYELİ AKADEMİSYENLER DERNEĞİ,
TÜRKİYELİ ÖĞRETMENLER DERNEĞİ,
TÜRKİYELİ İŞÇİLER DAYANIŞMA BİRLİĞİ (Köln),
ATTF İSVİÇRE ÇALIŞMA GRUBU,
BELÇİKA TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ,
FRANSA TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ,
FRANSADAKİ TÜRKİYELİ GENÇ RESSAMLAR GRUBU,
TÜRKYELİ İŞÇİLER KÜLTÜREL—SİYASAL ÇALIŞMA GRUBU,
F. ALMANYA TÜRK GAZETECİLERİ, SENDİKACILARI,
SOSYAL DANIŞMANLARI KOORD. KOMİSYONU,
KIBRIS TÜRK DEMOKRASİ DERNEĞİ,
İNGİLTERE TÜRK ÖĞRENCİ FEDERASYONU,
TÜRK GÜZEL SANATLAR DERNEĞİ,
MÜNİH TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR OCAĞI,
FRANKFURT TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ,
MANHEİM TÜRK TOPLUMCULAR OCAĞI,
STUTTGART TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR OCAĞI,
WANNE — EİCKEL İŞÇİ BİRLİĞİ,
İSVEÇ TÜRK TOPLUMCULAR OCAĞI,
FRANSADAKİ TÜRKİYELİ İLERİCİLER BİRLİĞİ,
FRANSADAKİ TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ,
HOLLANDA TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ,
BERLİN TÜRK TOPLUMCULAR OCAĞI,
KASSEL TÜRK TOPLUMCULAR BİRLİĞİ,
TRANSPORT AND GENERAL WORKERS UNION,
THE INTERNATIONAL WORKERS BRANCH.